

د عشق خونند

لومړی شعري ټولگه

شاعر:

محمد ظریف (ظریف)

Ketabton.com

د چاپ ټول حقوق له شاعر سره خوندي دي

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	د عشق خوند
شاعر	محمد ظریف (ظریف)
کمپوز	احمد ولي (احمدی)
ډیزاین	نصیر احمد (نصرت)
د پښتۍ طرحه او ډیزاین	گل احمد (فرهاد)
چاپ کال	۱۴۰۱ هـ
چاپ چاري	دروېش چاپخانه هلمند
تېراژ	۳۵۰ ټوکه
چاپ وار	لومړی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ڊاڪٽر

عاليقدر

محترم:

درنو لوستونڪو ددي ڪتاب له چاپ ڇڏه مي
موڃه داده چي له مرگ وروسته مي هم په
دعاگانو ڪي هپر نه ڪري.

زما دشاعری سبب

دایولک او خو هـزار دي ثنا وایي
د دوی مشر او سردار دي ثنا وایي

لوی هـ خدای هـ حـسـنداره ملائیکـي
خو ک په جهـر خو ک کرار دي ثنا وایي

زما دشاعری سبب دا وو، چي د رسول الله ﷺ سره مي په ماشومتوب کي لا ډیره مینه وه، چي عمر مي ۱۹ کاله سو یوه شپه د ماخوستن د لمانځه وروسته د عليه السلام نوم مبارک د کوټې پر دېوال پر کاغذ لیکلی وو، ما دغه مبارک نوم بنکل کړ، په دغه شپه مي عليه السلام دوه واره په خوب کي وليدی، له را وینېدلو سره سم مي اوبنکي رواني سوې، د عشق اور مي په زړه کي بل سو، یو خو بیتونه شعر مي پر ژبه روان سو، حال مي پټ ساتی درې میاشتي په ژړا را باندي تیري سوې، کور مي پرېښودی، بل ځای ولاړم، مکمل بې حاله سوم، یوه هفته وروسته مي اراده وکړه چي کور ته ولاړم، د خپل کور پر خواروان سوم، یوه سړي په لاره کي راته وویل چي ستاسو د کلي په درې کیلومتری کي د روسانو عسکر او ټانگونه ولاړ دي، زه ډېر خوشحاله سوم، له ځانه سره مي وویل چي اول به د مور او پلار ملاقات ته ورځم، بیا به د روسانو پر ټانکونو ورځم، خپل ځان راته ډېر غښتلی بنکارېدی، ما دا سوچ او فکر کاوه چي زه الله اکبر ووايم چي کافروي هغه سړی به مري او چي مسلمان وي پاته کیږي به، چي له کوره په روسانو پسې وروتم، وروڼو را ټینگ کړم، ټینگ یې وټړم، بیا مي نو د جهاد فکر له سره ووتی، عشق

راباندي دومره غالبه سو چي هر چا به لمونځ کاوه مابه له ځان سره وييله چي دا لېونی خو په جنت کي هم لمونځ کوي، زما دا يقين وو چي حساب کتاب د قيامت خلاص دی، ټول په جنت کي يو، په جنت کي خو لمونځ نسته، هغه وخت تاريخ ۱۳۵۹ / ۱۹۸۰ ميلادي وو.

شپږ مياشتي يې پېښې او لاسونه په ځنځير را تړلي وه، په دغه وخت کي يو ډېر ښايسته نور رابنکاره کېدی، دا نور په اندازه د يوې لوېشتې وو، چي کله به رابنکاره سو ما به بله خوا ته نه سوه کتلاي، د يو ښه انسان پر مخ لکه د لاس برق چي د چا پر مخ برابر کړې و دې انسان ته به ئې داسي ښکلا ورکړه چي ما به بلي خواته نه سوه کتلاي، شپږ مياشتي وروسته څه نا څه ښه سوم، د لاس او پښو څخه يې ځنځيرونه را خلاص کړه، څو ورځي وروسته مي عليه السلام په خوب کي وليدی، لکه تياره ما ښام داسي وخت وو، په نيم متر فاصله له ديوال سره ناست وو، له مخ مبارک څخه يې داسي تجلې پورته کيدلې چي د دوو لويشتو په اندازه ديوال په روښانه وو، راته ويې ويل: (يو ته راباندي گران يې يو بل حاجي دی هغه راباندي گران دی) په يوه شعر کي مي ويلي دي:

ما ظريف کي څه کمال دی نه پوهېږم
يارمي وايي ياره ته راباندي گرانه

له هغه وخته بيا تر نن ورځي الحمدلله، رسول (عليه السلام) مي دومره ډېر په خوب ليدلی چي شماري يې زما له ياده وتلی، دا خبره لازمه بولم چي هر شاعر خپل په نعت او شعر کي دا ليکي چي قربان دي سمه، درپسي کباب يمه، کله به درځمه او که هر شاعر خپل په شعر کي د رسول (عليه السلام) کومه ښه وويله رښتيا يې په خوب ليدلی دی، شاعران

په دې خبره بڼه پوهیږي، یوه شپه یې خپل مهر نبوت را وښودی، سپین کالي یې اغوستي وه، لمن مبارکه یې پورته کړه، د دواړو اوږو په منځ کي یې مهر نبوت وو، رنگ د مهر یې داسي وولکه اینه، بدن مبارک یې ژړ سپین وو، دغه رنگ ژړ سپین توري په مهر نبوت کي دننه ښکارېدل،

په یو شعر کي مي ویلي دي:

له خوښي يم له الوتې لکه به از
منډوی يم له آشنا په لوی انداز

یاره مهري نبوت دي هم راوښود
رنگارنگ دي نازولی يم په ناز

یوه بله شپه مي له څلورو یارانو او امام حسن او امام حسین (رضي الله عنهم) سره ولیدی یو شعر کي مي ویلي دي:

یا شکر دي وي خدایه چي دلبر مي ولیدی
سردار د ښکلو ښکلو لوی افسر مي ولیدی

دا گل یوازي نه وونور گلان هم ورسره وه
صديق عمر عثمان علي حیدر می ولیدی

یوه بله شپه مي پرسر، یوه لاس او یوې پښي باندي ښکل کړ، په یو شعر کي مي ویلي دي:

لله مكي در رسيدلي دي كه نه دي
وروضي ته در پيدلي دي كه نه دي

ستا پرسر لاسو او پنبو باندي جانانه
ظريف شوندي لگولي دي كه نه دي

يوه بله شپه يې په خوب کي دعاء راته وکړه، اوږده او سپين ژر لاسونه
يې وه، توره گڼه بیره يې وه، په يوه نعت کي مي ويلې دي:

گرانه منوره بنه راغلي ته
مه خه نه شپه پر کومه خي ته

تاژر لاسونه پورته که کړي
خاص دي وپاک رب ته نيولي

تر خولي دي جارسم په دعامي يادوي ته

يوه بله شپه يوه زنانه له خپله کوره راوتلې وه، مکمله په پرده کي
پته وه، د خوب حال دی لکه په خپل کور کي چي يې گذاره نه
کيږي، يو صحابي د قبلې و خواته ولاړ وو، و دغي زنانه ته يې
وويله چي پرون مي ستا پر برابر رسول (عليه السلام) خخه بنه
خبره واورېدل، دغه زنانه ډېره خوشحاله سوه، ويې ويل: زه به يې
ډير بنه خدمت کومه، لکه د (عليه السلام) په نکاح کي چي
کښپوزي، دا زنانه روانه سوه، د (عليه السلام) د کور پر خوا، زه هم
د (عليه السلام) په دغه فکر کي روان سوم، د (عليه السلام)

کورتہ دنتہ ورغلم، (علیہ السلام) د زپر خانې څخه راووتی، غېږ
مبارکه یې خلاصه کړې وه، زما پرخوا ژر ژر را روان سو، ما غېږ
پرا تاو کړه، پردواړو شونډو مې ښکل کړ، په یو شعر کې مې
ویل: _____ یې دي:

اوبنکي ري باراني مي په يار پسي لپړلي دي
خدای دي خيرو کرې په بنه کار پسي وتلي دي
په هر جام کي يي مزه ده خود خولي جام يې جلا دی
شونډي مي پر شونډو او پر پښو ور لگولي دي

خلو پښت کاله د عليه السلام په روضې پسي کړېدل،
الحمد لله د دي کتاب د ليکلو څخه منځکي الله (جل جلاله)
خپل په لوی فضل او کرم د عمرې توفيق را کړ، زامنو و
عمرې ته ولپړلم په طواف کي به مي دا شعر وايه:

دامي اوبنکه امانتته يې ساته
آن تر ورځي د قيامتته يې ساته

چي کله يې راته وويله: سبا مو مديني منوري ته لپړو بيا
مي دا شعر جوړ کړ:

لڅي پښې به يم لڅ سرب به روانېږم
مديني ته په سفر به روانېږم
چي سبا سوله مکي څخه را روانېدلو، سر مي لڅ کړ پښې
مي هم لڅي کړې، په وروستۍ ورځ چي د مديني له جانانه
مي رخصت اخيستی لس واره مي رخصت ځني واخيستی،
ژړا داسي پر سر اخيستی وم چي عسکر لا راته حيران وه،
په يوشعر کي مي ويلې دي:

بښه مکه او مدینه سوه پاته پاته
څه خوندونه او مزه سوه پاته پاته

ماچي کوم ژرافرياد کاوه عسکره
حيران ډېر بې اندازه سوه پاته پاته

له هر مسلمان ورور څخه مي دا هيله ده چي په ژوند کي
د هدايت دعاء راته وکړي! که خدای (جل جلاله) قبوله
کړه، هر څومره گټه چي دعاء غوښتونکي ته ورسېدله
دعاء کوونکي ته يې هم خدای (جل جلاله) رسوي، هم دا
رقم بڼپرا ده.

د دي کتاب په ليکلو کي زما ديني ورور احمدولي
(احمدي) ډېره خواري وکړله، څلور واړه يې په خپل لگښت
يو يو ټوک کتاب را چاپ کړ، چي کوم توری به زيات يا
کم وو هغه به يې اصلاح کړ، ډيره مننه او کور ودانی ورته
وايم او د ده ډېر شکر گزاريم، د (عليه السلام) حديث دی:
چا چي د بنده شکر آدا نه کړ هغه کس د خدای جل جلاله
شکر آدا نه کړ، د الله (جل جلاله) څخه يې د دنيا او آخرت
کاميابي غواړم!
آمين

حمد

دا یو لک او څو هزار دي ثنا وایي
د دوی مشر او سردار دي ثنا وایي

لوی ه خدا یه حسنده ملائکي
څوک په جهر څوک کرار دي ثنا وایي

تسبیحات بنکلي اوراد یې وي پر ژبه
مؤمنان او څه کفار دي ثنا وایي

حیوانات چي پر څلورو ځي له عجزه
حلال غوښي او مردار دي ثنا وایي

دیوې څولې کي شفاء د بل مرضه
عسلي موچی او مدار دي ثنا وایي

نور مخلوق سته په تسبیح یې نه پوهیږو
وني، بوټي او اثمرد دي ثنا وایي

(ظریف) وینې له اذکارو غافل گرځي
مرغان گوره هر سهار دي ثنا وایي

نعت شریف

ذوالجلال هم درحمت درود پروایي
جبرائیل په قرائت درود پروایي

هر نبي او پيغمبر يې مقتدي دی
دغه ټول د امامت درود پروایي

د بکلا تعريف يې ليک په آياتو کي
خو آياته خپل زينت درود پروایي

په راتگ يې درې کتابه سوه منسوخه
يو آيات د ضمانت درود پروایي

أمتي يې پر عاشق دی له ازله
نن له شوق او محبت درود پروایي

حافظانو حفظ کړی په سينو کي
له قرآنه په حجت درود پروایي

(ظريف) هم په دا پنځه وخته لمونځو کي
ثوابونو په يونيت درود پروایي

نصیحت

که نیکی او ثوابونه غـ واپړې وروره
مخته گوره د بابا او خوږې موره

تر پښو لاندې یې جنت دی مسلمانان
دا خبره زموږ د خوږې غمخوره

د رحمت دواړه وزره پر خواره کړه
هم دې بڼه دوی تر بڼه سې په زوره

مغفرت یې له غفاره خدایه غواړه
د بخښني یو دعایې پر تا پوره

ستا روزنه یې پر هغه وخت کوله
چې خوراک او صفایې ته وې کم زوره

یو بې مثله بې مثال میلمانان ده دی
که له چا سره حاضر وي نن پر کوره

زما ظریف ادې ژوندی پلار مې وفات سو
اوس غمویم را گیر کړی له هر لوره

مناجات

دا مـي اوښـکـه امانـتـه يـي سا تـه
آن دورځـي تـر قـيامـتـه يـي سا تـه

که په موږ کي هر يوه ته سوې په قهر
ددې اوښکي په حرمتـه يـي سا تـه

قريبان او هر يو دوست که مي شناخته وي
له ستړيا اوله غـر بـتـه يـي سا تـه

عالمـان يـي اولادونـو کـي پـيـدا کـړي
بـي دينـي او جـهـالتـه يـي سا تـه

خدا يـه سـتا او د نـبي يـي تـابع دار کـړي
د ابلـيس لـه سـلـطـنـتـه يـي سا تـه

که دُښمن ورباندې هر څومره قوي وي
د دوی مختـه بـي قوتـه يـي سا تـه

(ظريف) دوه لاسـه نيـولي پـه زار يـو
له غـمـو او مُصـيـبـتـه يـي سا تـه

اول سلام بیا کلام

بښه دعا اولوی عزت دی یو سلام
د اول اول خبری دی امام

دا هدی ده رالپر لپی ذوالجلاله
رب خبری پی په یو قدر او مقام

په سنتو کی سنت جواب پی فرض دی
په پنځمه سپاره کی دا کلام

بښه نپکی د ثوابو په حاصلی پری
دا حدیث دی د نبی خیر الانام

انتظار مه سه چي بل یی را ادا کړی
هوښیاری ده گوره اخله اول گام

کشر مشر روان ناست لپری پی وډیرو
ور تحفه دي کپری په زر زراحترام

زما (ظریف) خوښه ډپر خوښ دی شکر شکر
شروع کومه د شمعرونو په سلام

ژېږدلي دي كه نه دي

له مكې دررسېدلي دي كه نه دي
وروضې ته درېدلي دي كه نه دي

د حاجيانو په لاسونو خوږ سلام مي
مخامخ درته ژړلي دي كه نه دي

له ډېر غمه دي زرواره مي له سترگو
روني او بڼكي ژېږدلي دي كه نه دي

ديارانو په حُرمت دي نظر وکړه
خلو رواړه مي ليدلي دي كه نه دي

يو موسكا دي لېونې كړمه حسينه
نيمه شپه دي راخندلي دي كه نه دي

بڼه د عشق په رنگ يې وتله دلبره
دا شعرونه مي خه بڼكلي دي كه نه دي

ستا پرسر لاسو او پښو باندي جانانه
ظريف شوندي لگولي دي كه نه دي

اخ وصاله

دوارا کـ پره انتظـ اريـمه دلبـره
دخدای روی دی اوس بيمـ اريـمه دلبـره

داخو مياشتي ستا وصال راباندي بند دی
په کوم جرم گرفتار يـمه دلبـره

گرمي اوښکي به جرگه درولپـ پـمه
نن اخته په دي يو کار يـمه دلبـره

آخر خاوري او ايري به پرسر باد کرم
ډېر بي صبره ناقرار يـمه دلبـره

بل يوزېب اوزينت نه غواړم له خدایه
ستا د عشق په هار سينگار يـمه دلبـره

چي راغلی وي پخوا پر کومه لاره
هغه لاري ته په خار يـمه دلبـره

در پيادي بي کړه تاخه راته ويـلي
زه (ظریف) دي هغه يـمه دلبـره

ستا قربان سي

ټول عرب او دا عجم دي ستا قربان سي
د کوثر هر جام او جمدی ستا قربان سي

چي پر لوح محفوظه په ليکل سوي
هغه بڼه رنگ او قلم دي ستا قربان سي

د کعبې چټ او خلو ورو واره د پواله
فرش دننه او حرم دي ستا قربان سي

چي حجاج يې بنکلوي په دواړو شونډو
دا ډبره او زم زم دي ستا قربان سي

د جمله و انسا نانو مور او پلاره
د حوا مخ او آدم دي ستا قربان سي

له هاييله يې را شروع داشهيدانه
د دوی زخم او مرهم دي ستا قربان سي

خدای دي نه کړي چي به تا کړم پکښي هېره
زما (ظریف) بنادي او غم دي ستا قربان سي

نازولی یم

له خوښی یمه الوتی لکه باز
منډوی یمه آشنا په لوی انداز

یاره مهري نبوت دي هم راوښود
رنگارنگ دي نازولی یم په ناز

زه نه وڅه هڼه لرلمه آی دلبره
چي عشاقو کي دي راکړ امتياز

دا حال زړه کي ټينگومه نه ټينگيږي
له اختيياره مې راووت عجيب راز

رب مې دروله دلبره ستا تر کلي
بنکلوم يې ايره خاوره د حجاز

که يو ورځ دي وروزي ته غږ په غږ سوم
ته به واورې زماد سوي زړه اواز

بڼه پوهېږي چي ظريف راپسي پوند دی
معلوم يې دي وس ترگو ته ممتاز

مرحبا

خداي دي راوله دلبره راسه راسه
د بختونو بختوره راسه راسه

حسين مخ دي په كوم نور درمنوردی
دانواروس مندره راسه راسه

په ليدو دي اوس له حاله يم بي حاله
خومره ډک يې له اثره راسه راسه

دا وصال دي څه غمونه راڅه ورک کړه
خوشحالي او زراختره راسه راسه

د حجاجو سترگي يې څي په زم زم دي
زما لپاره خو کوثره راسه راسه

را خندل له مينې مينې دي قربان سم
د عشاقو لوی افسره راسه راسه

ما (ظريف) چيري هېر نه کړي در ب روی دی
خوار او زاريم در بیده راسه راسه

ورپسي گرځي

رحمتوننه درحمان ورپسي گرځي
ملائیکي داسمان ورپسي گرځي

عالي قدر رب ورکړی هر مخلوق کي
قدر مند او قدر دان ورپسي گرځي

دده وصال او وصال ته هوسيا پري
انبیاء او مرسلان ورپسي گرځي

بڼه طالب اولوی ملا که مولوي وي
دغه ټوله عالمان ورپسي گرځي

سراو مال چي يې د خدای په لار قربان کړه
رب بڅښلي شهيدان ورپسي گرځي

د عشق اوري يې شاعري له برابر کړه
بې شماره ادیبان ورپسي گرځي

که يې بيا خوله په خوله راسي ښکلوم يې
زما ظریف خوله اولبان ورپسي گرځي

د مینې شور

خدا یه شکر د یار مینه راسره ده
د زړه منځ کي گرمه وینه راسره ده

چي په شور راسي خوش بویه سي سر کبڼه
مسته مسته عنبرینه راسره ده

تر دا ټول جهان در نه ده په وزنونو
وزن داره بڼه وزمینه راسره ده

په نازونو مي ساتلې ده په زړه کي
نازولي نازینه راسره ده

لکه اوسپنه کي زر چي قيمتي دي
داسي گرانه زر زرينه راسره ده

که هر چايي خوند خکلی وي پوهیږي
تر عسقلو قند شیرینه راسره ده

زه ظریف چي نوی خوان وم هغه وخت مي
بیره توره وه اوس سپینه راسره ده

لوی ارمان

نه د یارد کونځي سپی او نه سپری یم
نه د لیري یانژدې یې گاونډی یم

تر ما ټوله تور مرغان بنه د سعودی دي
نه د باغ یې خار او خس او نه اغزی یم

پت دردونه مې کوگل کي راژپېږي
غریبي ده پر ورتلو یې مېرني یم

له ازله بې نصیبه یم پوهېږم
یوه دعاء مې پر خوله نه راځي گونگی یم

دا مخلوق خوبه له ورايه را پوهیږي
خپل له حاله څه بې حاله لېونی یم

عشق او غم کي خویي دو مړه مرحلې دي
ایره خاوره کله زر کله غمی یم

زه ظریف د خدای په فضل او کرم یې
یار آشنا یې له پخوا او اوسنی یم

راڅه ورکه

مدینه منوره ده راڅه ورکه
د گلونو گل د سته ده راڅه ورکه

زه په خدای چي تر کعبې پسي کړېږم
زما د زړه سپینه پرده ده راڅه ورکه

بنکلول يې خوارو خو لوله نه رسېږي
وهغې لاهه اشاره ده راڅه ورکه

رېه عفو ه راته وکړې گوستاخی کي
خوږې مینې کي مکه ده راڅه ورکه

غریبې ده ملامت نه یمه خدایه
حج خو پرېږده نن عمره ده راڅه ورکه

بنه حاجیان يې اوبه راوړي تبرک لاهه
بې نصیبه یم هغه ده راڅه ورکه

د ظریف خوبه نصیب او که به نه سي
پر نه مې عرفه ده راڅه ورکه

کړېږم

ذوالجلاله مـدینې پـسـي کړېږم
حجازي نبـي روضـې پـسـي کړېږم

عمر تېرمي اوس سپين بيري يمه ربه
ستار ضياء او ارادې پسي کړېږم

په ژوندون مـي مـخـامـخ باب سلام ته
دې درشل او دروازې پسي کړېږم

که درومي غواړې دابه دي کرم وي
په رنگيني زرغوني پسي کړېږم

خدايه خه بنکلي مرغان بي پر فضاوي
د دوی هرې نظاري پسي کړېږم

خلک هرڅي د آشنا په شنه روضه کي
زه د بناريې په ايـري پـسـي کړېږم

و ظريف ته يې بياراولې خالقـه
تيري شپې خونند او مزې پسي کړېږم

رب بللي

رب بللي تر مکې پوري ورځي
له حج وروسته مدينې پوري ورځي

بخت وور باب سلام پر لار روان وي
داشنا بنکلي روضې پوري ورځي

د چازره به لا چاودلی له پخواوي
خپل مرگي او جنازې پوري ورځي

څه کسان به وي ژړا پر سر اخیستي
نور حجاج بې تدارې پوري ورځي

هر حاجي له دې سفره عزت مند سي
خاص او عام يې دروازې پوري ورځي

د پر غنيان وي خو پر بله خواران وي
لوی ساقی او میځانې پوري ورځي

دا به څنگه یوه ورځ وي ذوالجلال له
چې ظریف به یې کوڅې پوري ورځي

شرمنده ولاړيم

سر مې کښته شرمنده ولاړيم گوره
اوس راغلي يم خدايه ستا تر کوره

د بڅښني بل کوم در او گوډر نه سته
چي روان سمه پر هغه لار اولوره

سجده به تاته وکړم په زاريو
خپل تندي به در چپه کړمه نسکوره

دايو کار مې پر ځان پوراو زور منلي
مخ به تور کړم په ايره او ياپه سکوره

گناهونه زموږ د هر يوه معاف کړي
په حرمت د آخري نبي غمخوره

په قيامت چي ښه او بد سره جلا کړي
امان را کړي د کفارو لپه پېغوره

زما ظريف پراوښکور حم وکړه خدايه
لا به ژاړمه کرار او څه په زوره

خنګه روانپېرم

لڅي پښې به يم لڅ سر به روانپېرم
مدينې ته په سفر به روانپېرم

د ادب در خواست به وکړم له خدايه
په حيا او په هنر به روانپېرم

که دی نه وای د کعبې اثر به نه وای
په حديث د پیغمبر به روانپېرم

يو وړ پښته به يې پر عرش او فرش ورنه کړم
هغه خوا ته د سرور به روانپېرم

د عشق لاره مې اخیستې کړه نه ده
ديار کور ته برابر به روانپېرم

مات راوسه دا اختر ليدلی نه دی
سبا ورغ مې د اختر به روانپېرم

زه ظريف به خپلې دوې سترګې څلور کړم
هغه خای مې د نظر به روانپېرم

ننواتی یم راغلی

ننواتی یم راغلی د زړه سره
درب روی دی ستاسو غواړم هغه نظره

د فراق بڼا ما راځوړلی یم جانانه
د وصال په غېږ مې دم کړه منوره

که د تېولي مدينې دردونه شمار کړم
نن مې درد تر زورور دی یو پوه زړه

ما ویله چې روضه کې به دي مرمه
خود ژوند اختیار مې لاس کې د اکبره

خواړه عشق دي اوس په توره گزارا کړ
ورنیولې مې سینه ده لکه سپره

الصلاة والسلام واوره له مینې
دوه لاسونه مې نیولې دي پرسره

داراغلي چې روضې ته دي ولاړ دي
زما ظریف سره به څوک وي برابره

واى فراقه!

بڼه مکه او مدينه سوه پاته پاته
خه خونډونه او مزه سوه پاته پاته

د لبيک لبيک رغونه تليبي وې
خونډوره تليبي سوه پاته پاته

لوى طواف او د صفا مروه شوطونه
د عمرې هم سلسله سوه پاته پاته

چي به هريوه لاس پورته بيا به يې ښکل کړه
وهغې ته اشاره سوه پاته پاته

ټول به گډوډ روان وه خونډي وروڼه
خونډي وروڼه مې سکه سوه پاته پاته

ماچي کوم ژړا فرياد کاوه عسکره
حيران ډېر بې اندازه سوه پاته پاته

زما (ظريف) دسترگو او ښکي شني روضې کي
پرغالی يوه يوه سوه پاته پاته

دامي سوال دی

يار به دامی سوال دی شنه روضه مه وړانو ه
پر خنګ چي يې ولاړه مناره مه وړانو ه

کعبه که تباه کيږي د حاجيانو خوابديږي
په زړونو کي دننه دا کعبه مه وړانو ه

له خان سره چي سمه دي ساتلې ده په رحم
د خپلي پاكي ميني خزانه مه وړانو ه

عُشاق او عاشقان يې بې حسابه دي خالق ه
د خواریو عاشقانو معشوقه مه وړانو ه

خه ډيري هديري دي په جهان کي غټي غټي
دا هريو ته رجار کړه دا يوه مه وړانو ه

قيامت کي به ولاړ عرش او گُرسې لوح قلمه
هغه چي وي قائم بڼه مدينه مه وړانو ه

يار به ذوالجلاله دا دعاء مي راقبوله
زما خواریو ظريف د زړه دغه پرده مه وړانو ه

د عشق درد

ستاله عشقه پټ دردونه مي خواږه دي
د زړه منځ کي پر هرونه مي خواږه دي

له ترخو يي شيريني ده يو پوه سله
په زخمو کي مرهمونه مي خواږه دي

دلوی رب فضل احسان دی يو يو وخته
نيمه شپه کي څه خوبونه مي خواږه دي

ياره اوس خود خوب وخت دی يم په طمع
ستاد و وصل امیدونه مي خواږه دي

د حاجيانو قافله خوده روانه
مدینې ته سلا مونه مي خواږه دي

کاشکي زه دي د کوڅې يا کلي سپی وای
خدای خبر دا ارمانونه مي خواږه دي

زما ظریف شعر دي په سپينه مينه رنگ دی
ځکه رنگ په رنگ شعرونه مي خواږه دي

خه ورته ډالی کرم؟

مبارکه بنه کلی میاشته ده د شعبانه
سترگي روڼي مي پر مخ سوي د سلطانه

خه ورپېش کرم د وصال په نذرانه يې
دواړي سترگي روح او زړه مي تر قربانه

را قبوله که هديه مي کړې حبيبه
دا هديه مي په هديه وو کي ارزانه

د ژړا او د زاری حاصل مي واخيستت
شکر شکر خو پوره مي سوارمانه

روغ او جوړ خلک خوسته پر دنیا ډېره
داشنا مي ولي خو بن دي مریضانه

زماله گرمي ويني ميني خبر نه دي
حکمه پت را پوري خاندي رقیبانه

ما ظریف کي خه کمال دی نه پوهېږم
یار مي وايي یاره ته راباندي گرانه

د وصال روژه مات

د اختـــر مېـــار کي در کـــوم تاتـــه
د رب روی دی مـــخ را واپـــوه و ماتـــه

لاد ســـتر گو مـــي روژه ده آی دلـــبره
ثـــه را وېخـــبـــه د وصال روژه ماتـــه

د بـــو خـــلک و پـــه لاســـونو امانتـــه
يوســـلام مـــي در لېـــلی ستا و خواتـــه

پـــه جـــواب او پـــه ثـــواب کي يـــې لـــه میني
يـــو وار و گـــوره حـــسینـــه زما و خواتـــه

د حاجيـــانو قـــافلي در روانيـــې
کال پـــه کال يـــمه لـــه دې ســـفره پاتـــه

د خيـــرات او صدقې مال خوډ پريـــې
پـــه دريـــمه ســـپاره کي يـــو آیاتـــه

ما (ظریف) تـــه خپل د وصال ســـرمایه کي
يا خـــورا کـــړه ســـرسایه او يـــاز کاتـــه

د وصل حال

لوی اختر سره بڼه بل لوی اختر راغلی
راڅخه تللی مې دلبر منور راغلی

د راتگ دا کیفیت یې د زغم نه دی
په راتلو یې د انوار واثر راغلی

په یوه جام یې له حاله کړم بې حاله
چې ساقی آشنا د حوض کوشر راغلی

د احسان او د کرم جال کې د تنه
پټ د خدای د رحمتونو جوهر راغلی

یوڅه وخت خو پر ما تورتو او تیاره وه
رېه شکر رنځ شمس او قمر راغلی

بنکلي بنکلي صحابه پرده راټولنه
نه پوهېږم له محراب که ممبر راغلی

مبارک دي دا نعمت سه ای ظریفه
چې دي تللی حبیب بیا په نظر راغلی

د ستار دې مبارک سه!

ای مؤمنه سپین دستار دې مبارک سه
دا سپېڅلې د دین لار دې مبارک سه

د قرآن او حدیث په زېب ځلی پېرې
د علومو داسینگار دې مبارک سه

د عالم په یو خواری سره عالم سوي
خوشحالي دموراو پلار دې مبارک سه

عزتمند خلک راغلي ستا لپاره
د الوی قدر او وقار دې مبارک سه

د پرو خلکو وگل اوهاراوپه تحفه کي
دا گلونه او گلهار دې مبارک سه

منتظر لا منتظر وي تر دې وخته
دومره صبر انتظر دې مبارک سه

په شعرو دې نازومه د سر تاجه
زما ظریف د قلم خار دې مبارک سه

د قرآن حُسن

حسین منځ یې په خالونو بنایسته دی
 تر جمله وو کتـابونو بنایسته دی

درې کتابه صحیفې یې کړې منسوځه
 خپل په ټولو آیاتونو بنایسته دی

عالمان د هر زمان په مـزین دي
 نن د دوی په دستارونو بنایسته دی

له باطلو تقریرو سره جوړ نه دی
 په رشتیا بڼه بیانونو بنایسته دی

پر جهان یې حکمران کړه ذوالجلاله
 د مؤمن په جهادونو بنایسته دی

دا مخلوق چې یې اوس اوري یو له بله
 پر دا ټولو کلامونو بنایسته دی

بڼه روان په ناظره سره مـی زده وای
 زما ظریف په ارمانونو بنایسته دی

د قرآن هیبت

بڼه حسینی سپپارې د پاک کلام دي
جبرائیل باندي لـرزې د پاک کلام دي

خلک نور علمونه زده کړي عالمان سي
ډېري خوښي مي قيصې د پاک کلام دي

هر يو کس يې له اعجازه خبر نه دی
ماليدلي معجزې د پاک کلام دي

که پر غريې رب نازل کړي سره چوي
هيبت ناکي د بدې د پاک کلام دي

په عالي شان او عزت يې خدای خبر دی
ډيري لوړي مرتبې د پاک کلام دي

پردي مخکي يې حاکم کړه لويه خدايه
نازیني فيصلې د پاک کلام دي

زه ظریف داشعر ليکمه زړه مي ريوږدي
پر صورت مي زلزلې د پاک کلام دي

د زړه خوښ

ستاله رويه عالمان مې ياره خوښ دي
دا سپېڅلي سيدان مې ياره خوښ دي

خوږه ژبه ده دي قربان سم عربي ده
د عربو عربان مې ياره خوښ دي

بختور دي چي پر كلي دي پرواز كړي
دا كوټري او مرغمان مې ياره خوښ دي

پر روضه چي دي له پاسه راوريږي
دغه شاخكي د باران مې ياره خوښ دي

چي له عشقه دي كالو كي نه خاييږي
د دي ميني محبان مې ياره خوښ دي

خاورې لوټي چي ترپاك وجود دي لاندې
تر دي مخكي او آسمان مې ياره خوښ دي

زه ظريف ورپسې گرځم بويوم يې
ستاد كلي بنار گلان مې ياره خوښ دي

د مجذوب حال

د بې حالو خوند مزه وي لپونتوب کي
په نشو کي به نشه وي لپونتوب کي

سر تر پايه پرسېدلی وي له عشقه
نه خو وین او نه بیده وي لپونتوب کي

یو انسان یې له مقامه خبر نه وي
بڼه پر لویه مرتبه وي لپونتوب کي

د مجنون غوندي به گرځي پر دښتونو
له کور کلي یې توبه وي لپونتوب کي

دم درود یې له دم گروسره نه وي
بې اثره له وده وي لپونتوب کي

هوښیاران به یې په کاپو لوټوولي
له هغونو یې گیله وي لپونتوب کي

زه ظریف یې تر ولچک اوزولنو کړم
عجیب حال او مرحله وي لپونتوب کي

د عشق خوند

که هر چاوي نن خکلی د عشق خوند
نه پوهیږي د واعظ په وعظ او پند

دا نور خلک یې له حاله څه خبر پېږي
بڼه نشه لکه شهید وي د میوند

د رب فضل او کرم په طاعت نه دی
ویو کس له به عسل ورکړي یا قند

د دنیالاه رواجو کله خبر پېږي
د ده فکرو ی آقا سره پیوند

ټول صورت یې وي خوندونو ورتوږلی
لکه بانس وي چا توږلی بند پر بند

پر خوش حال زړه بې زړه همسایه گرځي
حکمه غېږ پر را تاو کړې وي دل بند

منتظر گوري ظریف و هغه شپې له
چي لاسونه کړي آشنا له کمربند

لپونتوب

که خبر شوک د بی حالی پوه حالته
وبه نه غواړي لوی تخت د سلطنته

پر سپرو خوا ورو به گرځي خوار حقیره
پر لگیږي به هـواوې د جنته

قربیان به یې له حاله خبر نه وي
پر حاوي وي درب فضل او رحمته

په دي خپل جنون به دومره وي خوش حاله
نه ملا اوننه یې پیر له وي حاجته

یو اوبل خوبه یې بڼه په کاپو ولي
په هرځای کي به پروایي ملامته

هیڅ خبر به په ثواب او گناه نه وي
لپونیان وي د یو چا پر هدایتته

پر ظریف یو حال راغلی وو خو تپرسو
وریادیږي هغه بڼه خونند اولذتته

په درد کي خوند

د يار عشق اولوی دردونه څنگ پر څنگ وي
بې خوندي او بڼه خوندونه څنگ پر څنگ وي

د عشاقو لاس هم پښوله وينښي سترگي
لوی ولچک او ځنځيرونه څنگ پر څنگ وي

د فسانوس زړه کي د تنه مخامخه
نور انوار او تور تمونه څنگ پر څنگ وي

بختو ورو غروسره وي غېر پر په غېره
سپېره کاني او لعلونه څنگ پر څنگ وي

يوه ښار کي خو مسجد وي هم مطربه
ښه وعضونه او سازونه څنگ پر څنگ وي

خاوره مخکه دوه رنگونه خويي گوره
وچي پر ښي او باغونه څنگ پر څنگ وي

زما ظريف گرموسر وورځو کي ژوند دی
راته فرحه او غمونه څنگ پر څنگ وي

د هجر ژوند

بېله تا خو یاره ژوند راباندې تنگ دی
مخ بڼکاره که زړه مې ستا دمخ پتنگ دی

حال مې گوره نن خور پر مه له هجره
زما کوگل خودې را سوی لکه بنگ دی

د فراق له غمه سازو هم زنگې برم
ته به وایې خوله رباب ژبه یې چنگ دی

چاکش کړې چې لوگی له خوا به عشق دي
هغه کس دي نن د تور و سپو ملنگ دی

هر عاشق خودې له خپله خانه تېردی
په دي کار کي بې پروا له عار او تنگ دی

آهنگرد بڼکلي بڼار دي بڼه عطاردی
له سکاره یې جار قریان سمه لونگ دی

ظریف ستا په مخ امداد غواړي له خدایه
اوس له نفس اوله هوا سره په جنگ دی

د اوبنکو تحفه

رب دي راوله آشه ناراهه راءه
نيمه شپه ده مرجباراهه راءه

ستا حضور ته به تحفه كرم خپلي اوبنكي
دا هديه مې در فداراهه راءه

له فراقه دواړي سترگي مې ښدي وې
په ليدو دي سوي بيناراهه راءه

ستاد وصل نه فراق طاقت لرمه
هم دي وينم هم پنا راءه راءه

يوڅه زړه راباندي وسوځه دلبره
خوار اوزاريم بينواراهه راءه

اجازه راكړه پر پښو دي شونډي كښېږدم
ما بڼكل كړي لا پخوا راءه راءه

زما ظريف ناز را قبول كړه نازينه
غم بلادي سه پر ماره راءه راءه

جلا به یم تر کومه؟

زه له تاسو را جلا به یم تر کومه
پوند او کون او نابینا به یم تر کومه

کله بیا به سره کښېنو څنگ پر څنگه
دایو ازی یو تنها به یم تر کومه

اوس مریض یمه د وصل دارو را کپه
بې علاج او بې دوا به یم تر کومه

سوچ او فکر یم د هجر کپولی
لاخته په داسو دا به یم تر کومه

یاره نن خو دي د خلکو د خندا کپم
د عوامو د خندا به یم تر کومه

لپونتوب او رسوايي څه اندازه وي
په رسواوو کې رسوا به یم تر کومه

زما ظریف ژپادي خوښه ژپوي مې
خوار او زار او بېنوا به یم تر کومه

د ميني مرتبه

د الله رضا او مينه درسه درسه ده ده
په خلو ورو کتاپو سره پخه ده ده

د پر مخلوق درپسي گرځي طالبانه
په دې عشق کي خورا لويه مرتبه ده ده

عاشقان دي يوله بله خبر نه دي
د چا زړه کي وي گرمي د چا لمبه ده ده

څوک به اوس د مينتوب پر منبر ناست وي
پر چا تېره زولنو کي زمانه ده ده

د دې کبنت حاصل خوښه د پر قيمتي دي
د زعفران او ثمره او کرونه ده ده

ملا وايي په شېب قدر کي ثواب دي
پيدا سوې دي له رويه دغه شپه ده ده

دا وينابه کله وکړي ما ظريف له
چي رايه نن زما وخوا ته اجازه ده ده

په چا پسي گرځم؟

د بورا غوندي گلانو پسي گرځم
هر چمن کي بلبلانو پسي گرځم

د عشاقو د پښو خواوړې بنـكلومه
نن د يار په عاشقانو پسي گرځم

د اسلام پر لاره سم چي وي روانه
په دابنـكلو عالمانو پسي گرځم

چي د ټول امت مشعل او سرداران دي
زه په دغو سويدانو پسي گرځم

چي د يار په بنـار او كلي کي ميشته وي
دي حسينو عربانو پسي گرځم

چي کتاب يې د نعتو په رنگ رنگين وي
په هغه رنگ شاعرانو پسي گرځم

ما ظريف ته چي د خداي لپاره گران دي
په هغه پنځه گلانو پسي گرځم

د وصل انتظار

ډېر په انتظار يم هفته راته يو كال دى
پوه مي كړه دلبره كوم ساعت مي د وصال دى

خوار او زار مريض د عيادت په طمع گورمه
كله به مي وپوښتي چې ياره څه دي حال دى

نه سمه درتلاى يو تقديرى ځنځير ترلى يم
زما خوبه خونه ده دا خو كار د ذوالجلال دى

خپل په سوچ او فكر مي ترما په زړه زخمي نسته
نېك نظر پر را كړه ياره ستا څرنگه خيال دى

دا ارمان لرمه چې دا زړونه ښكاره كيږي نه
خوله باندي مين خو هر سرې لكه بلال دى

بياراسه اى گرانه په روغېر كې غېر په غېر به سو
زما او ستا په مينه محبت كي لوى كمال دى

زه ظريف دي وينم كله كله څه بهي حاله سم
دا دي يو اثر د ښايسته ښكلي جمال دى

د هجر حال

هجر شپه ده مخ را واره وه آفتابه
په رنځا کي خودي اجر او ثوابه

لا تر خوبه دارنگه خوار او خازه يم
لکه يسخ خزان وهلی گل گلابه

ز ما بنه بوږ او فريادونه به دي خوښ وي
دامي حکه سوخوي سوي کبابه

منتظر خو هره شپه يم په خوبو کي
گوندي ليري کړي له مخه سپين نقابه

عشق دي داسي زما په زړه کي پت را پت دي
لکه مخ وي دمستوري په حجابه

د عشق اود دي دردونه شاکردان دي
چا خو يو باب وي لوستلی چا کتابه

ما ظريف به شوک جلا کړي ستاله څنگه
که دي ووي نم پر تلنه او حسابه

د زړه درد

هر عاشق دي يو وصال پسي بېتابه
په حسين مخ دي خوش بويه گل گلابه

دا چي نن پر لور آسمان باندي خليږي
دا د چا په نور روښانه سو آفتابه

رب که ستاد عشق ذره وچاله ورکړي
هغه تېر بيا له حبيبه او جابه

هوښياران چي بس د ليري ور له گوري
دوی به وايي لېونی سو په عذابه

که زه خپل د زړه درد ونه وليکمه
يقين وکړه برابر به سي کتابه

نن مريض یمه پوښتني ته مي راسه
مريضانو عيادت کي خو ثوابه

زه ظريف دي مينې واخيستم پر سره
نه پوهېږم سمندر او که سپلا به

خون پرهر

ثوک چي يار پسي بيمار سي بيمار نه دی
که منصور غوندي په دار سي په دار نه دی

دا خو اړه خو اړه زخمونه چي پر زړه وي
دا هر زخم خو مړ هم دی پرهار نه دی

په ظاهره خو عشق اور دی یا سگروته
په پرده کي رحم نوردی انکار نه دی

که چا وویل دې لاره کي خطردی
په مذهب د عاشقانو هوبنځیار نه دی

دریبار پر کوڅه خم کله راعمه
زموږ د وصل وبنه کار له تیار نه دی

هره لاره لټومه چي واصل سم
نن مې بخت راسره یار او همکار نه دی

که ظریف له مخ بنکاره کړې له حجابه
دبل چارنگ او سینگاريې په کار نه دی

مريض او علاج يې

مريضان در پسي گرځي لوی طبيبه
علاج غواړي ای د پاک الله جيبه

يو به ليري له دردوسره پر څنگ وي
د بل کور به وي روضې سره قريبه

ستاد مخ نور تجلوله به څوک ټينگ سي
دانوارو تاج پرسر لري عجيبه

څوک دي غرو څوک ځنځيرو له برابر کره
د حساب له حده تېر دي د حسيبه

هيڅ د خلکو وپه خندا يې پروانه وي
خپل په کار کي خورا پوه وي لوی لبيبه

د عشاقوزره کي کور لري د مينې
لوی ولي او عزت مند وي که غريبه

زه ظريف خودي له ډېروسره يار کړم
راته گران دي شاعران او هراديبه

پنخه یاری

راځي به کله بيا چيري خندا را څخه غواړي
پوهېر مه د گرمو او بڼکو ورا را څخه غواړي

په شپه يې در لېر مه بې له دوی نه پخلا کيږي
ژرېر مه تر څو بېه لا ژر را څخه غواړي

يو رب دی را خبر چې څومره پوند در پسي گرځم
ياري او محبت پنخه سودا را څخه غواړي

له بل سره چې يار سم په دي کار دي خوا بد يږي
صفا يوه توبه د نصوحا را څخه غواړي

زه ستا د مينې حال کې لېونی ومه څه وخته
د عشق پر خوږه لاره لېونتيا را څخه غواړي

منمه ډېر و ډېر و محفلو کې دي رسوا کړم
پر ما باندي د خلکو څه خندا را څخه غواړي

ظريف يمه ياري دي تر ولچک او زولنو کړم
دا دومره مينه بس ده که بالا را څخه غواړي

د مینې زور

یاره ستاد عشق لمبې او اورمې خوښ دی
د زړه کور کې بس د وینې شور مې خوښ دی

بڼه سونن د عشق طوفان سره پخلايم
د دې سپینې خوږې مینې زور مې خوښ دی

چې له ځان اوله جهانې خبر نه سم
نشه ئې غوندي خوب وړی کور مې خوښ دی

پسي گرځمه چې کوم ځای بې پیدا کړم
شیرین غم دې کړولی ورور مې خوښ دی

یو ورېښته به یې پر شاه گدا ورنه کړم
دا بلال خودي له سپینو تور مې خوښ دی

هغه ځای کې چې اقرآنزول پرسوی
د حضرت موسی پر کوه طور مې خوښ دی

خلکو واورئ د ظریف قسم په خدای بس
خپل تر ځان اولاد هم پلار او مور مې خوښ دی

د اوبنکو جرگه

اوبنکي ريبارانې مې په يار پسي لېږلي دي
خداي دي خيرو رکړي په بنه کار پسي وتلي دي

رب ته اميد واري م ننواتي به يې ومني
حکمه مې جوړه جوړه په شپه وراستولي دي

دا خوبس دده احسان دی شکر بې ادا نه کړم
بنه تازه جامونه يې تحفه کي رالېږلي دي

په هر جام کي يې مزه ده خو دخولې جام يې جلا دی
شونډي مې پر شونډو او پر پښو ورلگولي دي

خلک خه خبر دي چې ياري مو خومره ټينگه ده
ما اوده په دواړو خو يو بل بنه نازولي دي

زاهد خو خپل ذکر ونو او نفلونو ته حيران دی
لوحه کي له وخته دا هر بنه او بد ليکلي دي

ظريف يېم ژړېدلی کړېدلی له هجرانه
ماديار له غمه گرمي تېرمي رڅولي دي

دلبرمي وليدی

يا شکر دي وي خدايه چي دلبرمي وليدی
سردار د بنکلو بنکلو لوی افسر مي وليدی

زما سترگي يخي نه سوې دده مخ ته په کتلو
په زړه کي مي د ننه د زړه سرمي وليدی

يوښه نېکمرغه شپه ده بخت مي ويښ سولو له خوبه
د خدای د رحمتونو ويو نظر مي وليدی

دا وصل څنگ پر څنگ يې زما کمال او هنر نه دی
د فضل او کرم له سمندر مي وليدی

اشناخومي د ميني اندازه ښه لگولې
يوه شپه کي دوه واره سر پر سر مي وليدی

دا گل يوازي نه وونور گلان هم ورسره وه
صديق عمر عثمان علي حيدر مي وليدی

ظريف يم د خوښيه په جامو کي نه خايېږم
حسين او نازين نبي سرور مي وليدی

داسودانه کوم

دا شرق او غرب که را کړي د یار دربه پرې ورنه کړم
که عرش او کرسی را کړي یو دلبر به پرې ورنه کړم

څوک دا او څوک خو هغه دنیا غواړي په سوالونو
د دواړو په بدل کي هم سرور به پرې ورنه کړم

شیدي، اوبه، عسل او پاک شراب د جنتونو
که سر په سر سوداوي یو کوثر به پرې ورنه کړم

نور ټول جهان پردی دی دا اشنا می د زړه سره
که مخکه اسمان را کړي د زړه سر به پرې ورنه کړم

د یار د کوڅې خاوره او اییره بنکلي عنبره
که ټوله عطر زماسي خو عنبر به پرې ورنه کړم

د زرو قدر گوره و زر گرت ته ښه معلومه
که خټي لوتي را کړي خو سره زربه پرې ورنه کړم

زه خوار ظریف خوناست یم د نظر په امیدويي
که لمر او سپوږمی را کړي دا نظر به پرې ورنه کړم

خوک درپسي گرځي؟

بې مثله بڼکلي گل هـر بورا درپسي گرځي
را شروع يې له آدمه روح الله درپسي گرځي

نبي او پيغمبر دي د امت درجه غواړي
طالب د مدرسې او هر ملا درپسي گرځي

عُشاق او عاشقان خودي له شماره دي وتلي
دا ټوله سـيـدانه اولياء درپسي گرځي

سم پير د طريقتـه په رښتيا سره چې پيروي
مريده خليفه او بنه آغا درپسي گرځي

وهرچاته چې وځاندي له ورايه لېوني سي
له كوره مرورسي پر صحرا درپسي گرځي

د چا مينه وي ډېره د چال پر په خه ناخه وي
يو خوار درپسي ږوند او بل بينا درپسي گرځي

ظريف له دي غېږ وركړه په يو مينه مجبته
نن ځكه ناقراره خو هرخوا درپسي گرځي

له چا سره ياري کوي؟

وگوره وگل ته له اغزي سره ياري کوي
گرځي په سپرو کي لپوني سره ياري کوي

بنکلی بې مثال دی ډېري سترگي ورکېږي دي
خپل د نظرماتي سپېلني سره ياري کوي

بڼه د عاشقي په وزن ډېر عاشقان و تلي
مينه کي يومن وي دي سپري سره ياري کوي

دی د چا پر حُسن او طاعت باندي مين نه دی
خپل د تورو سپوله يوه سپي سره ياري کوي

يار په مريضانو پسي گرځي نيمه شپه کي
خوږ په زړه اړه اړه زخمي سره ياري کوي

کوم شاعر چي وويني يو يار پسي کړيږي به
دغه خواږه غم کي شاعري سره ياري کوي

ظريف او ياري يې دواړه ورځ کي بېل او جلا گرځي
په توره تاريخه کي دوی د شپې سره ياري کوي

خه حسین او نازنین دی

ذوالجلال خوله آشنا سره آشنا کرم
خپل له یار هم یې آقا سره آشنا کرم

خه حسین او نازنین دی بې مثال له
له بنایست هم یې بنکلا سره آشنا کرم

نن مې او بڼکې له بڼو دي مروړي
خواړه غم هم یې ژړا سره آشنا کرم

د جنون شربت یې را کړه پت پت په پته
له مجنون هم یې لیا سره آشنا کرم

له هجرانه خور بدلې یې مریضه
خپل دارو هم یې دوا سره آشنا کرم

علم او وسره گرم خنک پر خنکه
له سید هم یې ملا سره آشنا کرم

زه ظریف خوبس هم دی غواړم له خدایه
له زاری هم یې دعا سره آشنا کرم

خه مي نه هپريزي؟

ستاد مخ هغه خپره مي نه هپريزي
هغه وخت او هغه شپه مي نه هپريزي

چې دي مخ توره تياره كي ووروننه
دانوارودا جلوه مي نه هپريزي

نيمه شپه كي چې راوينس سوم لپونى وم
د جنون هغه جذبېه مي نه هپريزي

مخامخ مي بنه پرتا وويل گرانه
دا ويليې كلیمه مي نه هپريزي

ستا خبره مي ساتلې ده په غوږ كي
هغه لعل او دردانه مي نه هپريزي

چې سهار مي خپل له خان سره ويله
هغه نعت او زمزمه مي نه هپريزي

زه ظريف دي يو ذره كړم به بي حاله
دهغو ذرو مـزه مي نه هپريزي

د یار مینه

اعلا ده د یار مینه قیمت یی ده
تـر دُرو بهترینـه قیمت یی ده

لباسونو کي بی مثله بی مثاله
په سل رنگه رنگینه قیمت یی ده

که یو چاله په لاس ورسې نازوي دي
دا د پـره نازینـه قیمت یی ده

د عشاقوزرو کي گرځي مسـته مسـته
تـاج داره لونگینـه قیمت یی ده

بڼه خوشبو یی د یو کس ترد ماغ رسي
معطـره عنبرینـه قیمت یی ده

هم په پښو کي یی د سرو سپینو پایز په
خالـداره زر زرينـه قیمت یی ده

ای ظریفـه دا د زړه پـرده کـي ساته
نظـر بـه سـي حـسینـه قیمت یی ده

خورد عشق

له هر عشقه د سرور عشق مي شیرین دی
په سل واره تر عسلو انگبین دی

که هر چا په خوله اوزپه وي لږ څکلی
په خوازه کې خوږاوبوی یې غبرین دی

په دنیا زراودولت نه پیدا کیږي
بې بهاد ملغلرو یو ننگین دی

رب په فضل او کرم مهربانی یې
دغه تیک یې راله ایښی پر جبین دی

د خدای رحم که وچاله مخامخ سي
رنگ یې نه گوري چې تور سور او که سپین دی

څه به ووايیم د دارنگه احواله
یو نعمت ښکلی پر سرروي زمین دی

زما ظریف مُشام را کاري خپلې خواله
نه پوهېږم کلابي که لئونگین دی

جلا ژوند

ستاله غمه کور او کلي کي رسوايم
زه خوش حاله چي له خلکونه تنه ايم

عشق دي داسي نشه کړي يم زړه کي
نه پوهېږم چي مجنون او که ليلايم

څوک چي دې وينې او مينې کي رنگين وي
له هغو سره همکاره په روايم

يو قاصد خوشپه کي ستاله کوڅې راغلي
راته وې وييل خبره درته واييم

پټ پيغام يې بس تر ما پوري واصل کړ
دې پيغام لوستلو وخت کي په هوايم

کومه مياشت چي دي ونه وي ننم دلبره
کون اوړوند درپسي گرحم نابينايم

زما ظريف د زړه دردو له نظر وکړه
هره ورغ دي له غموسره آشنايم

ریبار

د آشنا مخ زما پرخوا که بله خوا دی
نه په و هېږم مرو او که پخلا دی

کوم ریبار به مې په پته ورله بوزي
زموږد وصل کار د پتې او د غلا دی

زړه مې درد کړي په خوږو خوږو دردونو
له مړه سره دارو هم مې دوا دی

یو یې غواړي خړ گردونه له کوڅې یې
بل تر څنگ یې امامت کوي ملا دی

دانور خلک هم له هجره څه کړي پري
که یوازې داماتم او غم پر ما دی

په محشر به یو خوا بل خوا پسي گورم
گوندي خدای وي څوک یې وښيي چې دا دی

زما ظریف شونډي یې شونډو ته رپي پري
پر لبانو مې ښکل کړې په روا دی

په څه خوښ یم؟

گرانہ ستاد عشق په توره حلال خوښ یم
د مجنون او لپونیانو په حال خوښ یم

نن پر زړه مې اور بلیې پرې لکه شمعه
دغه تاو کي گرم نرم خوشحال خوښ یم

تر اتاهه واپه جنته رب پوهیږي
یو ساعت دي غېږ په غېږه وصال خوښ یم

په خوږ غم کي دي عالي خوشحالی پته یې
ټوله عمر پر دالاره مالال خوښ یم

د حضرت یوسف له حسن څه قربان سم
له یوسفه په لیدو د بلال خوښ یم

که حاجیان یې را بیان کړي یو پریوه
له هر نقله د روضې په احوال خوښ یم

رقيب وایي ظریف دي میني عاصي کړ
ستاد میني په گناه او وبال خوښ یم

تر اسمانه پسي گرځم

خدایه خو مره سرگردانه پسي گرځم
دې مزلونو کي ستومانه پسي گرځم

چې الله ده له روی جهان پیدا کړ
په هغه آخر زمانه پسي گرځم

د زړه سر مې یو ارمان سره تړلی
خپل خواږه خواږه ارمانه پسي گرځم

په دوه لاسه ذوالجلال ته په زارویم
په دعاء ووتر اسمانه پسي گرځم

یار مې سپین دین او ایمان دی شکر شکر
تر مذهب به او ایمانه پسي گرځم

بې ژړایې ملاقات وي د پر مشکله
خپل دسترگو تر بارانه پسي گرځم

زه ظریف خود عجم له سپره کلي
د عربو تر بوسستانه پسي گرځم

و خلکو ته به ژاړم

زه کله به دا گل بنار گلالي ته وگورم
سعودي د باغ گلونو او اغزي ته وگورم

و خلکو ته به ژاړم چې د رب روی مې دروې
ما پرېږدئ نن و قبرد نبي ته وگورم

ګاونډه کي همسايه به يې بېشکه لوی ولي وي
د سترگو تر بېخوبه هر ولي ته وگورم

سړي خويې لا پرېږده ټول عرب راباندي ګران دي
ديارد کوڅي کلي به هر شي ته وگورم

که رب په فضل وروستم يو کال به نه راعمه
چې دوبي مني ژمي او پسرلي ته وگورم

پر ما به امتحان وي چې زه مرم که پاته کېږم
چې زمالويي دعوي او عاشقي ته وگورم

زه خوار ظريف به دا حالونه چيري وزغممه
که خپل و سوي زړه سوري سوري ته وگورم

د دعوت طمع

در فدا لاله نوراني منځ او چشمانه
کومه شپه به يمه بيا کله مهمانه

د دعوت او وصل شپې ته منتظر يم
دا بلبل غواړم په رحم د رحمانه

د وصال لوی ارمانونه مې ژر پرې
خدای دي وکړي چې پوره مې سي ارمانه

رب مې دروله یو وار تر بنکلي بنار دي
چې زه ووينم ه سستا عربستانه

نه دا قبر هديره مې سي معلومه
يو اثر مې پيدانه کړي قربانه

حاجي ودرېرې څنگ ته دي لانه مري
زړه يې کلک دی له سوټکه او سندانه

زه ظریف دي په کوم ناز و نازومه
چې پر گران يې له هغه ياره قربانه

د سترگو خيرات

سائل یم ستا د سترگو و خيرات ته ولاړ یم
فقير یمه د حُسن دي زکات ته ولاړ یم

بڼه ډیري ورځي کيږي د فراق روژه په خوله یم
په طمع د وصال وروژه مات ته ولاړ یم

عجيبه احسانونه دي بڼه ډېر راسره کړي
احسان دي پرا احسان و احسانات ته ولاړ یم

د ميني محبت په یوزندان کي دي بندي یم
راځې به کله یاره ملاقات ته ولاړ یم

تحفي او بڼه هديې خودي را کړي دي بي شمارة
په ډېرو امیدونو و سوغات ته ولاړ یم

و خدای ته په سوالو یم مدينه مي رانصيب کړه
د دې سفر لپاره عالي ذات ته ولاړ یم

د ازما ظريف شعرونه دي د ميني په رنگ رنگ دي
د بڼکلي شعر لپاره الهامات ته ولاړ یم

په څه خوښ وو؟

لوی نبي يې په ديدار او ندا خوښ وو
لوړ سفر ته له مکې او اقصا خوښ وو

عرش کرسې يې هم ور لاندې تر قدم کړه
دا خپل ياري يې له دې ټولې دنيا خوښ وو

په عزت يې وغوښتې و ميل مستيا ته
کوه طور له ور بلل يې موسی خوښ وو

د ساحر و جادو و گرو سحر يې مات کړه
دا گل رنگ يې په سپين يد او عصا خوښ وو

هم يې ايسی وو د ځوان خوله کې اثره
پر تخته باندي و مړه ته يې سا خوښ وو

نبوت او باچاهي يې وسليمانه
دې مقام سره يې تخت په هوا خوښ وو

د ظريف هم بنه مزې وې ډېر و شپو کې
خپل ديار مخ يې په نور او ځلا خوښ وو

بنکلي سترگي

کله بيا به زما وخوا له يو نظر کړې
زړه مې تا پسي کړي پري که باور کړې

چې په بنکلي سترگو وگوري وچاله
خوار دروېش يو لېونی بل قلندر کړې

که د مينې يو پاليش ورکړې وچاته
له يو کاني به را جوړه بڼه مرمړ کړې

و عشاقو لره دين او هم کعبه يې
کله خان ورته بڼکاره پر لوی ممبر کړې

عشق دي داسې يو مزه لري بې قنده
آن يو کس به د کوثر په حال خبر کړې

له دې وروسته په ياري دي بيا خوښي پري
چې خنځير او زولنو کي يې اوتر کړې

تا بل چاته هم خنډلي دي حسينه
که يوازي زما ظريف سره هنر کړې

د وصل ارمان

د وصال په انتظاریمه دلبره
خوار او زار درپسې گړخم دربه دره

کله بیابمه یوه شپه راسې د وصل
چې مې سترگې سې پر مخ دربرابره

در لوی سیمه بنایسته گل نازینه
بوراگان درپسې گړخي لراوبره

عاشقان دي لپونې دي په دنیا کي
ډېر بې حاله څه پر حاله څه اوتره

زړه مې ستاد محبت په تېغ سوری سو
نه پوهېږم چې دا غشی که خنجره

څنگه درسمه بې وسه یمه گرانه
خدای خبردی چې نه سیم لرم نه زره

ظریف گوري به دي سترگو ته په مینه
چې ولاړیې ته پر غاړه د کوثره

ديار موسکا

که هر چا حسين دلبر ته وي کتلي
بي اختياره به يي ډېر ډېر وي ژپلي

راته گوري په کتلو کي موسکي سي
دا يي ماته که ونورو ته خندلي

بنه د مينې اور او زوري يي سوخول کړي
خوک يي ډېر او خوک يي لږ لږ وي داغلي

حاجيان ودرېږي خنگ ته يي لانه مري
ور حيران يم ته تر کوره وي راغلي

ما به کله الله ورولي تر بنار يي
په سوالونو او زارو مې لاس نيولي

د واعظ په کتابو کي دا باب نه سته
زما عشقي درسونه ده کله ويل يي

زما ظريف له سترگو درگوهرا اوري
له بنو مې ملغلري رږولي

عجيبه مرتبه

ستاد سترگو په ليدو کي خوند مزه ده
دا يوه دي مدينه بله کعبه ده

چي درب ديدار دنته پکښي وينې
دا سيني لاهه دي عجيبه مرتبه ده

چي حاجيان يې په لسانو بنکلوينه
هر پايزار خودي بهتره له هغه ده

نوراني مخ دي عاشق له عرفات دی
يوه وريخه دي صفا بله مروه ده

کوم حاجي چي دي روضې سره ژپړي
د سرو سترگو هره اوبڼکه يې خورده ده

شني گنبدي به وي ډپري په جهان کي
ستا هغې لره خو لويه دبدبه ده

زه ظريف چي دي کوڅې پسي کړېم
ديوچا پکښي رضا او اراده ده

ستاسره یاریم

له پخوا مې لا توبه ده له دې کاره
بې له تانه یم له بله سره یاره

دا منمه بنه ملگري خومې ډپردي
ټوله ستاسونه قربان سه په یو واره

له ما خواردي کورني خلک پردي کړه
دانژدې مې سکه وپرونه مور او پلاره

چې د عشق دي یو خپه راباندي راسې
ډپر خوش حاله سم خودوی راڅه پزاره

که واعظ مې ناروا ملامت بولي
له خوانی نه په دي کاریم گنهکاره

وړ لایق نه یم چې درسمه تر کوردي
خدای مې دروله تر هغه بنار او داره

ما ظریف له مخ بنکاره کړه درب روی دی
په وصال پسې دي گرحم نواقاره

یو ښه انواري شپې دي

د رب په عبادت کې سجده کې ښه مزه ده
خپل یار سره د وصل هغه شپه کې ښه مزه ده

یو ښه انواري شپې دي کله کله ملاقات وي
آشنا ته په کتلو ننداره کې ښه مزه ده

ساقی سره ملگری سه یو وخت خوبه جام در کړي
دده د میو خوند او میکده کې ښه مزه ده

یو دوه شاخکي یې را کړه بس د عشق په حال خبر سوم
د ښکلي په لاسونو او پیاله کې ښه مزه ده

چي څوک ورپسې ژاړي دا ژړا خو رحمتي ده
له سترگو را رخصت هره ذره کې ښه مزه ده

هر زړه چي خپل د خدای له بیړي ریبړ دي لکه پانه
پر هغه زړه مضبوطه زلزله کې ښه مزه ده

که څوک یې یو وار ووايي دوږخ کې به تل نه وي
ظریف پریار ویلې کلمه کې ښه مزه ده

یوه دعاء را نصیب کړه!

یاربه ذوالجلاله ستا رضا را نصیب کړه
په لوی فضل کرم یوه عطا را نصیب کړه

نن زما وي که دنورو را قبوله یې خالقه
ایمان او دین لپاره یو دعوا را نصیب کړه

پاک ربه خه وس را کړه چي زه درسم نتواتی
پرواز مي د عربو پر فضا را نصیب کړه

شوق ذوق د زرونه لرم دې یو سفر لپاره
له خپلو خزانو دي خه غنا را نصیب کړه

یاربه بخت مي وینن کړه نن په خوب بیده بیده دی
زیارت او مدینه د مصطفی را نصیب کړه

چي سترگي مي لندي وي همیشه بڼه نم پر نمه
خوږ یار پسي خوږه خوږه ژړا را نصیب کړه

ظریف وایي دا تېر عمر مي تېر سو په دردو کي
هم دغه درد لپاره خه دوا را نصیب کړه

د عشق درس

په اميانو کي امي عشق کي ملايم
درب فضل دی په دي کار کي بينايم

ما عشقي عشقي درسونه دي لوستلي
رسپدلی تر مجنوننه اوليلايم

مجنون چا دلپوتتوب په تور ترلی
زه ترلی په سل وارو به يوچايم

خپل ديار له خوږې مينې سوه راپېښه
له هغو مزو به څه حالونه وايم

خوږ پرهر له حکيمانو مستغني کړم
بې پروا له هر مرهمه او دوايم

د محشر په ورځ بې چيرې ووينمه
نن له اوس يې په دي فکر او سودايم

له کوثر سره به ږغ وکړي ظريفه
چيرې گرځي لپونيه زه خودايم

د زولنو شرنګی

خدا یه شه بنه کلی ژوندون د لپونو وي
هر ساعت ورځ او هفته یې د مزووي

دی ونورو ته حیران وي نوروده ته
بنه الوتی بې وزرو او بالووي

کله کله یې نظر کي بدلون راسي
د بنه حسن او بنه کلا په تدارووي

یو شپه ژوند یې له سل کالو بهترسي
چي په پښو کي یې شرنګی د زولنووي

له ډېر عشقه خوب خوراک وي ځني پاته
وړی تړی له خو وړځو او یا شپووي

قربان خواران بې ګرځي دربه دره
د شفاء یقین بې ټینګ په تعویذووي

یو ظریف نه حسین ډېر لپوني کړي
یا یې کور کي وي تړلي یاد غرووي

بي علمي کي شاعري

شاگرد نه یم شاعری کي نه استاد
نه د بل یو کس غزل له یم نقاد

بي علمي کي به نوڅه وليکم خلکو
چي د سين پر خای ليکم ټپي او صاد

هيڅ مکتب او مدرسه مي لوستي نه ده
نه لرمه په لاسونو کي اسناد

يو ذره عشق مي په زړه کي خدای کرلی
له دې کښت او کروندې يم مه آباد

چي را شروع مي کړه نعتونه خوندمزه وه
هغه شپه مي لا تر اوسه ده په ياد

دې هنر سره مي کلکه علاقه ده
اوس مي ذکر وظيفه هم مي اوراد

دا ظريف خو ورتشويق کړي ادیبانو
څه به وليکي لپاره د هیواد

د شعر عفت

جوړومه یو څه رنگ په رنگ اشعار
په اوږده لباس به بڼکلي وي سینگار

کوم عالم او یا سپین بیری به یې اوري
چیري ونه خورم په خپل بیتونو خار

عاشقان له دنیا تللي بي حساب
بي منصوره څوک ختلی دی په دار

شعر خو بڼه دی ادبي چوکات کي بنده
امان غواړمه له سپک او پک گفتار

خال او خط او زلفي ډېرودي ستایلي
اوس خو وخت دی د نوبت او ابتکار

ورهدیه به کرم څو توري وپښتوته
دالسان مې د نیکونو او د پلار

ای ظریفه پښتو ژبه امیل غواړي
ورله وپېیسه د څو غزلو هار

شاعر قاضي دی

يو تبليغ اور رسالت دی غزل شعر
پله علمه بلاغت دی غزل شعر

بنه تهنه او بد تهنه بد وایه منصفه
نن دي لاس کي امانت دی غزل شعر

خه چي وایي ملائکي به یي ليکي
پر ذمه دي ضمانت دی غزل شعر

که یو بیت دي په بیتو کي به یي مزي سي
بيادي شعر له امانت دی غزل شعر

دا هنر دي بنه آزاد ساته ادبيته
ستا انصاف او عدالت دی غزل شعر

دا قضاء ده حق باطل سره جلا کړه
ته قاضي یي قضاوت دی غزل شعر

ای ظریفه شاعري دخداي عطاده
د عشق اوشرافت دی غزل شعر

خان بنه گنل

خان له بله بنه گنل بت پرستي ده
بې له ربه نفس گنده ته بندگي ده

په طاعت باندي خه فخر پکار نه دی
دالويي خو له ابلیس سره یاري ده

د نفلونو حساب مه کوه زاهده
تقدیري فیصله سوې له وختي ده

دریا توره دي خوږ نه کړي مؤمنه
د دي کار حلال لول او قصا بي ده

که خوک غواړي ریا کار سره آشناسي
یوه شنه رنگه پرده یې پر تندي ده

هر نبي له الهي غضبه ریدي
زموږ په زړونو کي نولې بې غمي ده

خدای دي نه کړي یو انسان ظریف په رنگه
هره ورځ یې خپل له ربه سر کښي ده

د یوه جنت لپاره

ای زاهده سستاله زُهده مې توبه ده
طاعت نه دی د دورواغویو و حیلده

د یوه جنت لپاره سجدې کړې
دا د خدای او که له خآن سره دوکه ده

د ریا پر نیلې سپوره خآن دي خوښ دی
دا اوس کومه بزرگي او مرتبه ده

په نفلونو باندې دوه جهاننه غواړې
ته والاس کي دي پخپله فیصله ده

که یو کس دي پر مزاج برابر نه وي
پر هغه دي له کتابه حواله ده

پر روان ناروا حکم ونه کړې
وایمان ته دي عظیمه زلزله ده

زه ظریف خوننه عابد نه ریا کاریم
شاهدان مې د زړه هر رنگ او پرده ده

ريا کاره زاهد

ثوک اخته که په ریاوي مه یې وینې
که دي یار هم دي آشناوي مه یې وینې

دا طاعت به یې و خدای ته خه قبول وي
پر هر خای چي یې ویناوي مه یې وینې

ښه عمل به یې په خوله کي نه ټینګیږي
دایې خدای سره وفاوي مه یې وینې

که هر ثوک ورباندي روږدی سو بد بخته
دین ایمان له یې بلاوي مه یې وینې

که دا تاج د مغروری یې وي پر سره
ښه عالم او که آغاوي مه یې وینې

زما خوزه پر ریا کار باندي خوږیږي
په رسوا کي به رسواوي مه یې وینې

د ظریف دغه یو پند که په غوږ واوري
د ابه ده لره دواوي مه یې وینې

ارمانونه مي هزار

سل افسوس او ارمانونه مي هزار
د گنا پندونه و پر مه پر سر بار

د کوم نېک عمل سودا خومي ونه کړه
پرون راغلم سبا ځم خپل پر لار

عبادت باندي کمزوری گوډ او شل يم
معصيت باندي اخته يم هر سهار

سوړ خزان مي د ژوند پانې رڅولي
وخت مي تېر سوډ پسرلي او د بهار

له دوو حالو خالي نه دی آخر کوره
قبر اوږدی یا ومړي ته گلزار

دا چي دومره حسابه راته گوري
چيري سپی وای په یو کنده کي مردار

زه ظريف به لکه مچ لاسونه مروم
چي پر سر مي لوټي خاوري سي انبار

لا ژوندی یم

خدایه داسی یوارمان لرمه زپه کي
دارمان لکه ایمان لرمه زپه کي

یو وحشی لوی غناور وای د غنگلونو
دایو فکر می طوفان لرمه زپه کي

ورغ د حشر راته گوري لا ژوندی یم
تول بدن باندي لپزان لرمه زپه کي

وحضورد ذوالجلال ته به درپم
درب پیره له اسمان لرمه زپه کي

د غضب اورحم غرونو لاندي ناست یم
رجاء خوف دواپه پرغان لرمه زپه کي

تواضع ته می هیخ نه پر پردی ابلیسه
رگ او وینه کي شیطان لرمه زپه کي

زه ظریف له اوره بیچ او که به نه سم
امیدونه د رحمان لرمه زپه کي

راته گوري

رېه څومره لوی کارونه راته گوري
د مرگي واراو جامونه راته گوري

ماپه قبر کي به بنځ خلک به ولاړسي
تورو خواورو انبارونه راته گوري

خدای پوهیږي زما به څه حال او احوال وي
د بزخ اوږده حالونه راته گوري

نېک عمل به مې نوڅه وي تر ازو کي
د گناهو کتابونه راته گوري

د محشر پېه ورځ به رب وي ډېر پېه قهر
د سوالوييې جوابونه راته گوري

کاشکي زه خود ځنگلونو یو حیوان وای
دا مې زړه کي ارمانونه راته گوري

زه ظریف خونې پوهیږم ذوالجلاله
ستار حمت که عذابونه راته گوري

حکمت لری سبحان

په هر شه کي يو حکمت لري سبحان
خبرداره په داراز کله پوهان

لوی عابد به جهنم لره ورکش کړي
له کافره به راجوړ کړي مسلمان

نېک عمل خو یو بڼه کار په دوک نه سي
یو نظر وکړه طاعت له دشيطان

دا ونه وایي زه سم او نور کابره دي
پرغان ونه کړي د بڼه بنده گمان

د ژوندون دا خاتمه خو ده مسـتوره
شوک به یوسي له کفن سره ایمان

عابدان د جنتو په طمع گوري
گنهکار له ذوالجلاله په لـرزان

زه ظریف یو غناور وای لویه خدایه
یا پیدانه وای له سره پر جهان

درب فضل

رېه ستا فضل کرم او بڼه احسان دی
و مؤمن ته دي بخښلی بڼه ایمان دی

هدایت لــه دي راولپــړل نییانــه
لوی سرداریې زموږ نبي اخیر زمان دی

مؤمنانو هم منلې دي پر سرستروگو
صحیفې او کتابونــه که فرقان دی

له قهار نوم خودي هر یو عاصي رپردي
شکر نوم دي پر غالبه درحمان دی

تر څلورو مقربو موملائکو
بڼه دی خوښ دي خلافت لره انسان دی

دهغه زامن پر دوو لارو منزل کپري
یوقاییل او بل هاییل خواته روان دی

و ظریف ته بخښه وکپري ذوالجلاله
ته یې وینې ستاله بیري په لپزان دی

د مطلب یاري

چي مطلب لپاره ياروي پکار نه دی
سکه ورور او که دي پلاروي پکار نه دی

چي ياري يې وي تر خپل يوه هدفه
که ټول عمر دي همکاروي پکار نه دی

که هر چا د بل عیبونه لټوله
دده خپل خوبه هزاروي پکار نه دی

چي له خلق اوله اخلاقووي کمزوری
که له حسنه حسنداروي پکار نه دی

که څوک کوږ نفس او هوا ته په رکوعوي
که زمره کي د ابراروي پکار نه دی

چي د فیض مشک او عنبر ورسره نه وي
که هر څومره بڼه عطاروي پکار نه دی

ای ظریفه د اسلام بې زېب زینته
که له بل هاره سینگاروي پکار نه دی

خپل هدف

په مشكله به يو داسي كس پيدا سي
چي دنن او د سبادي خيړ خوا سي

پخوا څه بڼه وروړولي او صداقت وو
اوس ملگري يو او بل لره بلا سي

وفاداروي خپل له ياره سرخوړلي
بې وفايي په رسواوو كي رسوا سي

خپل د گټي په هدف به سره خاندي
تر هغو چي حاجتون نه يې روا سي

له دې خلكو به څوك طمع د وفا كړي
لكه لمردر مخامخ او بيا يې شاسي

كه په سل درده اخته او مريض پروت يې
كوم يو كس به دي مرض لره دوا سي

دا ظريف خودي په غبرگو سترگو پوند سي
چي مطلب لپاره چا سره آشنا سي

چا پېژندلی؟

د نن بڼه یار او اغیار چا پېژندلی
خپل لستونې کي هم مار چا پېژندلی

ډېر ځوانان خو هم وژلي دي یارانو
بې وفا او وفا دار چا پېژندلی

د کاسب و کاسبی ته نظر وکړه
بې ایمان او ایمان دار چا پېژندلی

په خندا او بیداری به دي دو که کړي
مستري او دوکاندار چا پېژندلی

و شعبي ته ورسه دواړه غوړ پر څړخي
لوی مأمور او چوکیدار چا پېژندلی

د هر چا خپل دینداري تر بل وي خوښه
بڼه عابد او ریاکار چا پېژندلی

ای ظریفه خلک وپوښته په حقه
گل دسته کي گل او خار چا پېژندلی

نظرو کړه!

د اعمالو سود او زیان ته نظر وکړه
خپلې گټې او تاوان ته نظر وکړه

په دې دواړو کې تر کوم یو لاندې خوښ یې
نوم د قهر او رحمان ته نظر وکړه

نن له بنو او که له بدو سره ګرځې
یوڅه دین او وایمان ته نظر وکړه

رود نیل پر سر اخیستی یې غرقېږې
و فرعون او هامان ته نظر وکړه

ته سبا یا بله ورځ به خامخا مری
تور لحد او وزندان ته نظر وکړه

که تر نورو ځان څه لوړ ګڼې هغه یې
آدم پلار او وشیطان ته نظر وکړه

لا تر څو به کور وروان ګرځې ظریفه
ورځ د حشر او میزان ته نظر وکړه

د هر چا نظر کي سپک

د هر چا نظر کي سپک به وي او خوار
کبـرجن گـوره روان چـي وي پـر لار

دی چي ناست پر وسائل وي بيایي گوره
سـر بـي کـوږ نـيولـی وي لـکه یـو مـار

له تاوان گتې يي تېر سه ای مؤمنه
خدای دي مه کړه له دي کس سره همکار

د لوی کبر خاتمـه خو لکه اوروي
په آخیره کي ایره سي سور انگار

تکبر که رب ته خو بن وای له ازله
دا ابلیس خو به ولي وای د غفار

له مغرور سره دي څوک همسایه نه سي
ورنژ دي يي ډېر قریب وي که يي پلار

ای ظریفه بنه گوبنه گرځه له کبره
چیري نه سي په لعنتو گرفتار

نه خوبنوي

بنايسـ ته رب کـ بـ رجن نه خوبنوي
ريا کار او درواغـ جن نه خوبنوي

عالي ذات دى تکبـ ورسـ ره بنـ ايي
د بنـ ده لويـ له لمن نه خوبنوي

انبيـ او علمـ ايـ يـېـ مجـ وبيـ دي
د دوى هر يو هـ دـ بنـ من نه خوبنوي

چي صحت راحت يـېـ هـ پروي هغه کسه
له مرضـه گيلـه من نه خوبنوي

په حرام خوراک که شمـ و مره وده وکـ پـي
هغه وينـه او بدن نه خوبنوي

چي يـېـ جوړ کـ پـي مسـ جدو کـي و بانـ دار له
منظـرې هغه چـ من نه خوبنوي

خان خوبـي ابلـيس خوبـي ده اي ظريفـه
خپـل پـر بنـو بدو مـين نه خوبنوي

بې ادبه زوی

دا جهان خوله زندانه شه کم نه دی
تريخ ژوندون خوله نيرانه شه کم نه دی

د ادب ډډه ووهه ضعیفه توره شپه ده
زوی وپلاره ته له آقانه شه کم نه دی

د ناپوه عقل په سر کې نه خایړي
خپل په خیال خوله لقمانه شه کم نه دی

نن د مینې نمبر وړی دی سور لوتنه
و بخیل ته له ایمانه شه کم نه دی

کوم انسان چې بل گناهو ته رابولي
دا بنده خوله شیطانه شه کم نه دی

د حسد شپه راخوره ده یو تور تم دی
زړه کې بغض له وبانه شه کم نه دی

ای ظریفه هر بد یار خو مصیبت وي
کور آشنا خوله بلانه شه کم نه دی

د دنيا ميگر

دا دنيا ناخو ميگر جنه ده مكاره
را جلا كړي خوازه وړونه زوى او پلاره

خالي جام دى چي هيڅ څوك نه په اوبه پري
خواران تپري له عمر و لري ځمكاره

خود به زړه ځان له راكارزي په منگولو
چي په غاړه يې د سرو او سپينو هاره

په صورت خو حسن داره ده حسينه
دا په خوله كي لمبه اور لري انگاره

د دي مثل يي مثال د انگرېزي دى
له هر چا سره يارى ته وي همكاره

څه مخلوق يې تباه كړى په هره
محبت يې د گناهو مور او پلاره

نن ظريف او د پري يې مينه كي راگيردي
كوم يو كس يې له دوستيه دى انگاره

یوازي خپل عزت

پر دنیازر اولذت موزره بایلی
پر مالونو اولذت موزره بایلی

هریو غواړود بل سردی راته تیتوی
پر لوی قدر او قوت موزره بایلی

په ټول بنار کي یو راوښییه امینه
پر حرامو او رشوت موزره بایلی

دامو خوښه زه دي دروند خوبل دي سپک وي
پر وقاره او عزت موزره بایلی

دوه چي کښپنود ورور غوښه مو خوراک وي
پر عیبونو او غیبت موزره بایلی

نېک عمل باندي ماږه یو آن تر پزي
پر گناه او معصیت موزره بایلی

ای ظریفه مینه ورکه موله زړوسوه
پر جنگونو او نفرت موزره بایلی

دارواج

زمور شاهانوبه وو اینبی پرسرتاج
غزنوی صاحب میرویس وو دارواج

په تاریخ د ابدالی کی دی لیکلی
سلامی یی ووراجه او مهراج

یو تیره توره بی کنبلی وه له تیکی
د دُبنمن بی په گوندو کړله افواج

رب دی بیایو امپراتور راکی پیدا کړی
چی لښکریی هر خوا غغلی په امواج

دا خوړ ملک خو مویارانو کړولی
شرقو غریو په جنگو ده په تاراج

میلمانه هر وخت راغلی په توبووی
دوی په گو توبووی نیولی د غوړ خاج

ای ظریفه داسی وخت به کله راسی
چی راواخلو له کفارو شخه باج

گتلی نه دی

له افغانه یوه جنګ گتلی نه دی
د تپري توري يې شرنګ گتلی نه دی

هر پردی سر پکښې مات او کوټل سوی
شرق او غریو دا اونګ گتلی نه دی

د غیرت نوم يې وتلی پر جهانه
ننگیالي هم له ده ننگ گتلی نه دی

چې نشه يې تر قیامت نه ختمیږي
میخورانو دغه بنگ گتلی نه دی

تاریخو کې په زرینو کرنو لیک دي
له ملالی يې لونګ گتلی نه دی

دا پرون چې يې شاگرد وو تور کې توره
دا بدرنگه له ده رنګ گتلی نه دی

ای ظریفه در قیاب پلار او نیکونو
له اکبره يې وُلنګ گتلی نه دی

چي بيارانه سي!

نابلليہ ميلمہ خہ چي بيارانه سي
پہ تلوار ورخہ ورخہ چي بيارانه سي

پہ دي کور کي بناماران پراته پراته دي
هر يو تپردی تروده چي بيارانه سي

ستاله پلار اوله نيکه موجنگ گتلی
زمور له خلکو خان ساته چي بيارانه سي

اوس خو پوه سوې دغه لاره د خطرده
د تور خم پردروازه چي بيارانه سي

يا خونن اويا سبابه روانې پري
په هواخي که پياده چي بيارانه سي

خو اړه وړونه دي په غم سره اخته کړه
ستاله خيره مو توبه چي بيارانه سي

ظريف وليدي مغروره سردی مات سو
د تکبير په انگازه چي بيارانه سي

سربه و خوري

که شوک راسي و دې ملک ته سربه و خوري
دواړه لاسه پښې او توره سپر به و خوري

نوم نښان بې د وارسا غوندي ختمیږي
تر لاس لاندې خاوره بحر و بر به و خوري

سرحدات بې پر زاره حال پاته نه سي
خلور گپته دروازه او در به و خوري

د روسانو اقتصادي هم پياد کړي
خپل د کوریا کلي دُراو زربه و خوري

د مرهم پتې اسباب دي اول جوړ کړي
پر ځيگريو پولادي خنجر به و خوري

د دنيا په لوی تاوان کله خلاصیږي
په زرهاوو جنگيالي عسکر به و خوري

زما ظریف د شعرو خوله پسي را خلاصه
د کفارو د غرور اثر به و خوري

بيابه رانه سي

بيابه رانه سي هغه وخت او زمان
چي حاکم سو پر دهلي او يا ملتان

د بدبته مورخوره وه پر ملکونو
سالاران وود سرحداو اصنفهان

هم واکمن د بخراراراسلامي وه
داخرقه خو حکمه راوړه احمد خان

په تاريخ کي نوم ورثبت کړه اي زلميه
لکه ثبت دی د ميرويس او اکبر خان

نن پردي موسره وژني په هنره
ملا مت دازه او ته يو که ياران

زموږ کانونه او اوبو ته وږي تپري
ته وادوي پر ما او تادي مينان

زما ظريف خويو ارمان دی له وختونو
چي مي کلي کي وي امن او امان

ولس په غم لړلی

شاعره حُسن رنگ خیالي رنگي راته مه ستایه
سړې شونډې توري زلفي انګي راته مه ستایه

ولس په غم لړلی دي نن وینو کي رنگین دی
هر لور چینار ګودر او څه منګي راته مه ستایه

ضمیر دي مرور رنگ او روغن سره پخلا دی
غزلوکي هارونه لونګي راته مه ستایه

حالات مو ستړي ستړي ژوند مو تریخ د کور او کلي
وعدي د سیم او زر د پرنګي راته مه ستایه

اویا کلن مُرید یې څه بې دینه مذبذبه
فاسده پیر لنگر او ملنګي راته مه ستایه

ملک یې چامنلی چي ناظر ته یې ورپیټ سو
تور غابنی چلم کښ دغه بنګي راته مه ستایه

ظریفه تور ته تور او سپین ته سپین نه وایې یاره
دا ګونګه شاعري دي د ګونګي راته مه ستایه

د پښتون مرگ

نن پښتون د پښتانه د لاسه مری
د میلمه او کوربانه د لاسه مری

اوس د وصل او فراق څنگ کي ولاړدی
د وصال او بيلتانه د لاسه مری

زموږ ولس گذار خوړلی د خنجره
د هر سپک او درانه د لاسه مری

له چا وژاړي وچاله وژاړي خووار
ياد ده ياد هغه د لاسه مری

دا ملت دی په جنگي زهرو مسومه
دیو تر یخ او د خو اړه د لاسه مری

هر چوپان چي وي غافله خپل له ماله
دارمه به د شپانه د لاسه مری

زه ظریف یې په غموباندي مغموم یم
راسته سم او د کابره د لاسه مری

گلدسته په کاپوولي

بنه کلام او کلمه په کاپوولي
زموریتقین او عقیده په کاپوولي

راته وایه دی هغه نه دی نوڅه دی
ابراهیم او هاجره په کاپوولي

داخو پر پرده چي ایمان پر راوړي یاره
پاک رسول او بنه روضه په کاپوولي

د شیطان پر خای د خدای په دُبنمۍ کي
د مکې در او پرده په کاپوولي

رنګ یې وگوره دی سور نه دی نوڅه دی
د عالم سر او سینه په کاپوولي

شو پرک دی له رنځه سره جوړ نه دی
لمر خاته وخت او غرمه په کاپوولي

زه ظریف خویې بنه وینمه اغزی دی
سره گُلان او گُل دسته په کاپوولي

واه هلمنده!

هلمنده قدرمنده ټول جهان يې پېژندلی
شرقي غربي بناغلو او المان يې پېژندلی

هر وخت له طوفانو سره جنگېږي نه غرقېږي
د نوح نبي کښتۍ يې هر طوفان يې پېژندلی

ولويو کارنامو ته دي نړۍ گوته په خوله ده
غيرت او شهامت کي هر انسان يې پېژندلی

غريبو کي غريبه خودستار دي د خانۍ دی
د نورو هيوادونو هر يو خان يې پېژندلی

حقداري يې چي د خپل وطن د خلکو مقتدا سي
امام سه امامت کوه آذان يې پېژندلی

بنکلا دي د گلونو په يوه گلبن کي نه سته
گلآبه په گلونو کي گلدان يې پېژندلی

ظريفه عقیده کي له پردوسره جوړ نه يې
ډېر شکر دی قوي قوي ايمان يې پېژندلی

د فریاد ښغ

افغان په ویر او غم مسلمان بیده بیده دی
غافل به بشر دوست او جهان بیده بیده دی

څوک مړه په بمباریو څوک تباه سوه پت او و کي
کفن او تور لحد قبرستان بیده بیده دی

د ظلم انتهاده زموږ د خوار ولس پر سره
د عدل تر ازو او میزان بیده بیده دی

دا دوه یاران ښاغلي موبنه وژني په هنره
کوگل کي موزمیر او ایمان بیده بیده دی

دوی کله به راوینښ سي چي لږ وگوري له قبره
اکبر او شپر علي ایوب خان بیده بیده دی

یو ورځ خومود سولي په لمن کي تپره نه کړه
زموږ کلي او کوچو کي امان بیده بیده دی

ظریف وایي رمه یو شرمښانو و خورلو
همکاره درمي او چوپان بیده بیده دی

هلاکت دی

جنگونه او جگرې دي هلاکت پکښي پټ پټ دی
يو توره شپه تياره ده ملامت پکښي پټ پټ دی

نن سرې ويني بهيرې کور او کلي په رنگيرې
پوښتنه له چا نسته عدالت پکښي پټ پټ دی

د هر يوه پردې سره ياري مو د مشرانو
زموږ خوار ولس خواري او شقاوت پکښي پټ پټ دی

ناحقه وژل کېږو دا جهان مو تماشه کړي
له زړو يې رحم تښتي قساوت پکښي پټ پټ دی

هيواد کي مو اور بل دی دغه چاري د يارانو
ظاهره يې دوستي خو عداوت پکښي پټ پټ دی

سيلان مو ولاړه ولاړه له اتم سره پخلاسوه
هغو لپاره امن حفاظت پکښي پټ پټ دی

ظريفه ژبه سمه بنوروه خپلو شعرو کي
ادب او شاعري ده امانت پکښي پټ پټ دی

توره شپه ده

جنگي توره تياره ده په رنځا پسي راغلي
له اصله نيمه شپه ده سپين سبا پسي راغلي

تش نوم د يوه اخلي تر گذار لاندې يې بل وي
اصلي خبره داده په ملا پسي راغلي

که واری يې پر جوړسو يو عجيبه کار به وسي
میکروب او جراثيم د لالا پسي راغلي

د خپل گټي لپاره سره اورونه يې بل کړي
معدن د تېلو گازو او اسيا پسي راغلي

دوه وړونه سره وژني او د عوه د مجنونۍ کړي
د دواړو مجنونانو په ليل پسي راغلي

ويارونه يې راپاته تاريخو کي راسره دي
ميوند کي د بناغلو په انا پسي راغلي

ظريف وايي د فخر تاريخي اثار مو غواړي
په توري د نيکه او د بابا پسي راغلي

آخیره زمانه سوه

آخیره زمانه سوه یورناراوله ربه
مهدي آخر زمانه نن سباراوله ربه

د جال او که یې زوی دی د خدایي دعوه یې کړې
ژوندی په آسمانو کې دا عیسی راوله ربه

پخوابه یو فرعون او نمرود وه اوس خو ډپر سوه
دهریوه لپاره یو موسی راوله ربه

چې ټوله په گوندو کړې دا کفري کفري لښکري
داود او سلیمان دي په هواراوله ربه

ثابت خوشحاله پاته سوه بې خیره گاونډیان مو
د دوی پرسرله پاسه موباباراوله ربه

یو دعا ونه بنسپراد چا قبوله سوه خالقه
معصومي فرشتې دي په دعا راوله ربه

بې حده ژپېدلي کړېدلي له ستمه
ظریف او وطنوال یې په خندا راوله ربه

خه غواړي؟

پر موزيو اندازه خلک بلا غواړي له خدايه
دا کور کلی کوڅه مورا تباه غواړي له خدايه

خنجر يې راڅخه واخيستی په نوم د ډي ډي آره
هر يو مولا س ترلی شاپه شا غواړي له خدايه

يارانو سره مړه کړو او پخپله مو هم وژني
په دواړو نن وژلي ما او تا غواړي له خدايه

د خپل گټي لپاره پر هر چا مو خرڅوي دی
لا لا مو هره ورځ يوه سودا غواړي له خدايه

د ورور پر سريې غواړي له پخوانه وږي وږي
په سرو وینو پخه رنگه حلوا غواړي له خدايه

راځئ چي سره يو سودا خپل کور پخپله جوړ کړو
دُښمن مو ډلي ډلي سل اويا غواړي له خدايه

هر يار چي مو د دينه د دنيا او خاوري غل وي
ظريف يې شرميدلی اورسوا غواړي له خدايه

تاریخ موہپر کپ

یار آشنا د خپلو خلکو که د بل یو
خپل هیواد لره ناسوراو که درمل یو

د نیکه او د بابا تاریخ موہپر کپ
حکمه نن د سرو او تورود یرغل یو

و پردی ته لوړ نظر کولای نه سو
خوارولس پرسر غورې وهو اتل یو

دایاران موسره وژني یو پیه بله
ورورد ورور لپاره زهر او اجل یو

اوس خالق یو راگیر کړي له هر خواڅه
محکومانه پیه حکمونو د ازل یو

اخیر قبر ته روان یو څه به یو سو
ورونکي دوه گزه سپین سان نه دمل مل یو

ای ظریفه ذوالجلال ته به درې پرو
مسؤلان به په هر یو یو یوه عمل یو

بېشکه تاواني دی

خوار هغه چې زعامت يې وي پر غاړه
د کور کلي کفالت يې وي پر غاړه

که عالم نه وي بېشکه تاواني دی
کوم ملا چې امامت يې وي پر غاړه

هر قاضي به و قضاء ته ودریږي
دانن ورځ چې قضاوت يې وي پر غاړه

د ذرې حساب به خدای ورسره وکړي
هم والي چې ولايت يې وي پر غاړه

د ماليې وزير به سوال او جواب وکړي
که بانکونه امانت يې وي پر غاړه

د ولس حساب به څنگه رب ته ورکړي
وای پر چا چې ریاست يې وي پر غاړه

زه ظريف د هغه چا کرم ته گورم
چې خپل رحم عدالت يې وي پر غاړه

نعت شریف

بخت مې ځلېږي لکه ستوری د اسمان دی
څنگ کې مې مېلمه زما جانان دی

په انوارونو منو وروږدی
نوراني منځ کې یې اثار دی
په صفتونو یې فرقان راته گویان دی

یوسف پشکه چې حسین دی
حسن دده تهر بهت رین دی
حضرت موسی یې دلیدلو په ارمان دی

که وهه رچاله په خندا سې
هغه انسان به په ژراسې
دهر عاشق لپاره دین او هم ایمان دی

یو پاک رسول څلور یاران دي
دوه هم بنې اغلي امامان دي
دا دواړي سترگي روح اوزړه مې تر قربان دی

یارمي حضرت ته یې منلی
بنه بې شمه ماره مې لیدلی
پر ما ظریف باندي یو فضل درحمان دی

نعت شريف

گه رانه منوره بنه راغله چې ته
مه ځه نه شپه پر کومه ځه چې ته

مینه دې زړه کې نازومه
غم دې پر سر سترگو بنه کلومه
له کومې خوا راغله آشنا په نیمې شپې ته

تا ژر لاسونه پورته کې
خاص دې وپاک ربه نیولې
تر خولې دې جارسم په دعامې یادوې ته

یاران یې اوبلې خواته
زه هم ولاړیم ستاسو خواته
د دین وکار ته امتیان دې رابلې ته

چیرې ځه اوس لانا قراریم
تر بل وصل وصال به انتظاریم
درب په لوی فضل کرم به بیار اځې ته

ظریفه دروند میلمه راغلی
په کائناتو کې بنه اغلی
په میلمستیا به د زړه غوښتي ورکوې ته

نعت شريف

خه و کم خدایه په زړگي کي مې لمبې دي
 داد مـ دینې منـ وړې دي

حاجي دخدای لپاره راسه
 دشنې روضې له خونند گویا سه
 خنګه یې حال خه یې احوال خه یې مزې دي

تابه کتلي وي هرخوا ته
 دهغه بنبار بنکلي فضات ته
 اوس یې راوشماره چې خویې منارې دي

ربه ما وروله آشنات ته
 دغه یوسوال کومه تات ته
 د مرگ او ژوند وچاته خه معلومي شپې دي

د مـ دینې سـ پی بختـ وردی
 چې هر ورغ باندي اختـ وردی
 عاشقان لیري له غمویې سترگي سرې دي

تقدیر تر لوی یو باندی یـ م
 وذوالجلال ته په زاري یـ م
 زما ظریف زړه کي ارمانونه دهغې دي

نعت شريف

بدن مې دلت ه د عجم وپه محله کي دى
زړه مې مدينه منوره کي دى

حاجيان چي کله ور روان سي
زما هم له اوبن کويو باران سي
د مينې اور صورت مې ټوله په لمبه کي دى

دانن که هر يو ور لکه گوري
د بنايس ته گنبد پر لروري
د رب پر رحم دى هر يو يې په مزه کي دى

حاجي ته سه سل واره تـر جار سه
وژړا گـانول سه تـيـار سه
دغه مرکز د انوارونو و خزانه کي دى

له خـواړه عشـقه يـي کـباب يـم
په اميـدو نود ثـواب يـم
دالـوى کـر او مـي ذوالجـلال په اراده کي دى

ورک زمـا ظـريف شـخـصه بـنه کـله
تـه حـسـين گـل زه د ي بلبله
د خوږې مينې شور مې جوړ د زړه پرده کي دى

نعت شريف

دلبر مـي ليـري د سـعودي عربـستان دى
خدايـه خـه غـمونـه خـه هـجران دى

حاجيـان بـه بـيـاور روانـي پـري
پـرمـابـه خـه ورځـي تـپـري پـري
لـه پـره هـجره يـي جـهان راتـه زندان دى

حـاجي تـرسـترگو دى جـار پـرم
وايـه چـي کـله روانـي پـرم
زما سـلامونـه پـروايـه دامـي ارمان دى

اوس جـلا گرځـمـه کـباب يـم
چـي نـه يـي و يـنم پـه عـذاب يـم
زه پـسـي پـوند دى د پـندوسـترگو درمان دى

د هـر عـاشـق يـو مـعشـوقه وي
د زړه پـر دـه کـي ورسـره وي
هغه لپاره اصل دين هم يـي ايمان دى

وما ظريـف لـه قدر منـد دى
لـه تـول عـالم را عـزت منـد دى
لـه دى دنيا او ما فيهارا باندي گران دى

نعت شريف

ټول وانبيا او وکـي افسـردی
پاک رسول الله مـي د زړه سـردی

رب درحمت درود پـروايـي
هر مسلمان لـه يـي فرمـايي
درود پروايـه چـي شـفيـع مـو پـه محـشـردی

خلک وغمـويـي لـپـونـی کـم
له دي جهانـه يـي پـردی کـم
زړه کـي مـي اور د لـپـونـی مـينـي اـثـردی

گلان مـي خـومـره ډـر خـوبـي پـري
دده و مـخ لـره کـري پـري
بورا پر خـکه سـوری کـري خـپـل خـيگـردی

د دلـبر غـم کـم مـه بـي حـالـه
زه پـه دي حـال يـم مـه خـوشـحـاله
له غـم يـي جـار سـم دا غـم نـه دی لـوی اخـتـردی

يار مـي يقـين سـره پـه و هـي پـري
چـي کـوم يـو ډـر پـرسـي کـري پـري
نن يـي ظـريف لـه پـه مـوسـکا و کـي نظـردی

نعت شريف

حاجيانو حج کي د خداي فضل دی درياندي
مه وځوځي روضي څخه د باندي

گنبد ليدو کي بڼه مه مـزه ده
دا خو بوي بنگوي ونيشـه ده
خان پر قربان کړي هم پر دود سي لکه سپاندي

داد يـو چـو پـا پـر سـر و لـاړه
ځکه په نورو کي سر داره
تر عرش به تره هغه کس چي دی تر لاندي

د هر مؤمن په زړه کي يـي کـوردی
کور يـي لـاڅـه چـي د عشق اور دی
پس يـي پـانـده د ده د مينـي عاشـقان دي

دارنگه په رننگ يـي مـنـاره ده
د هر عاشـق د زړه پـر د ده ده
د مدينې د بنار اغـزي ټولـه گلان دي

خدا يـه د يـدار يـي ورنـصـيب کـرې
ظريف واصل تر خپل جيب کـرې
زړه يـي کوهـل کـي کله ژاړي کله خاندي

ناخبره زاهد

خبر له عشقه نه یې خواړه ولایت غواړې
ای گرانه زاهد کرامت غواړې

په خو نفلونو خوش حال پېرې
خپل و کالو کي نه خای پېرې
په دې نفلو سره دنیا او اخرت غواړې

فضل کرم دي در ب هېر
چي د حساب له حده تېر دی
په عملونو د ولیانو امامت غواړې

عزت ذلت خو تقییري دی
دا په اختیارد کوم سپړي دی
د خان لپاره ته یو قدر او عزت غواړې

تسبیح اذکار خو یو بڼه کاردی
هر یو پوه اووه سوه یې شمار دی
دا ثوابونه دریاوو په قیمت غواړې

ظریفه نفس دي فرعونی دی
له خپله رب یی باغي باغي دی
د قهر وړ یې له رحمانه شه رحمت غواړې

مرثیه

په خوب بیده بیده او قبریې گلزار دی
داخو مومي د بن کلي یار مزار دی

د دین په کار کي گړندی وو
وهر د بن من لره زم مری وو
په خپلو وینو کي رنگین لکه انار دی

د پرد بن منان یې تبتولي
د دوی عسکریې وروژل یې
د ده قربان سم د علي یو ذوالفقار دی

ژوند کي ژوندی دی بختوره
هم آخرت کي گتوره
دی په جنت کي د اویا و حوروهار دی

دوه جنتونه به به رب ور کړي
هم به یې دیدار له برابر کړي
په دغه دواړو کي راحت هم یې دیدار دی

پسرلی راغلی گیلان خان دي
اغزی خفه روان روان دي
د خدای په فضل پر ظریف نوی بهار دی

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English